

Подільське СЛОВО

З любов'ю
до вас!

50 років

№9 (5216)

П'ятниця,

3 березня 2017 року

50 років

з любов'ю до вас!

Спинити час
ніхто не в змозі,
і ліс шумить,
і квітне сад.

На нашім
сонячнім порозі
з'явилося
мудрих 50...

Золотий ювілей: «Подільському слову» — 50 років!

У ваших руках, шановні читачі, ювілейний випуск районної газети «Подільське слово». 4 березня їй виповнюється 50 років із дня виходу в світ!

Час летить невпинно... Газети, як і люди, мають свої знакові віхи — ювілеї. Шлях, який пододала за 50 років наша газета, — це слава традиціями історія Тернопільського краю, яскравий і переконливий літопис наших земляків. Тож ювілей районної газети — свято не лише газетярів, а й великої, дружної громади району. А те, що вона дожила до такого поважного віку, свідчить про одне — часопис був і залишається потрібним людям. Біографія видання завжди була частиною біографії народу — на сторінках газетних підшивок не лише події минувшини, а й долі людські, їх радощі й проблеми.

4 березня 1967-го вийшов перший випуск тоді ще друкованого органу Тернопільського райкому Комуністичної партії України та районної ради депутатів трудящих — газети «Шляхом Ілліча». Гаслом видання було: «Пролетарі всіх країн, єднатесь!»

І справді, це була **газета про людей і для людей** — на її сторінках друкували не лише політичні новини, а й репортажі з полів, колгоспів, вісті зі світу спорту, розповіді про жіночі долі, привітання, звіти КПРС та цікаві матеріали про закордонні події. На шпальтах можна було побачити світлі усміхнені і щасливі людей, які з гордістю жили і трудилися на благо рідної землі.

50 років тому часопис виходив усього на чотирьох чорно-білих сторінках, а його вартість становила дві копійки. Редакція розміщувалася в Тернополі на вул. Карла Маркса, 21 (нині — бульв. Т. Г. Шевченка).

Переглядаючи потерті сторінки нашого газетного архіву, бачимо, що над створенням цього видання працювало багато талановитих людей, в умілих руках яких слова перетворювалися на захоплюючі розповіді. Їхні імена вже не злічити, але всі вони залишаються в пам'яті вдячних читачів. А їх газета було чимало — лише у перший рік існування тираж «Шляху Ілліча» коливався в межах 6000-6500 примірників. Часопис виходив спочатку тричі (1967-1989), потім — двічі (1989-1996) на тиждень, а згодом став тижневиком.

Зі здобуттям Україною незалежності у 1991 році газета змінила назву на «Подільське слово». Почався новий відрізок історії нашої держави, тому і тематика публікацій зазнала позитивних змін, яких вимагав час. 8 грудня 2011-го тижневик уперше вийшов у кольорі. Тернопільський район саме відзначав 45-річчя з дня створення, тож і для читачів перша та остання повнокольорні сторінки стали справжнім сюрпризом.

Першим редактором видання був **Михайло Чухрій** (з 1967 по 1970 рр.). На зміну йому прийшов **Микола Лівінський**. А з 1977-го по 1988 редакційний колектив очолював **Михайло Стечишин**. Далі керівником газети стала **Галина Мацейків**, яка працювала на цій посаді до кінця 2004-го року. Згодом, у 2005 році, «естафету» перейняла **Ганна Макух**, котра очолювала видання «Подільське слово» майже 12 років. 1 серпня 2016-го рішенням сесії Тернопільської районної ради головним редактором газети призначено **Наталію Чапрак**.

Чимало цікавої інформації ми почерпнули із перших зарплатних книг працівників редакції. Так, на початках у колективі налічувалося 19 людей найрізноманітніших професій — окрім секретаря, журналістів, бухгалтерів, тут були кур'єри та машиністи. Найбільшу заробітну плату отримувало керівництво. Для прикладу, перший головний редактор за місяць заробляв 68 карбованців, 75 копійок. Майже удвічі менше отримував його заступник — 35 карбованців і 54 копійки. Решту — ще менше.

Будь-яку річницю газети часто порівнюють із віком людини, але насправді її становлення відбувається набагато швидшими темпами: один газетний рік — це сім людських. Адже газета — це, насамперед, люди, серцями, розумом та руками котрих вона створюється. Всі ці роки — не тільки становлення, а й формування власної позиції, успіхи і досягнення, промахи і зроблені висновки. А головне — усвідомлення і розуміння того, в якому напрямку рухатися далі. Час постійно вносив свої корективи — розробляли нові концепції, стратегії розвитку, змінювали формат видання тощо...

Різного часу в редакції газети працювали Микола Вишневський, Ганна Огородник, Євген Безкоровайний, Петро Гудима, Зоряна Замкова, Євген Коверко, Богдан Новосядлий, Ярослав Бачинський, Степан Слюзар, Зиновій Фрис, Галина Юрса, Тетяна Бойко, Ігор Дуда, Ольга Чорна, Микола Николин, Лідія Хміляр, Іван Лоцман, Олександр Яцківський, Степан Червінський, Броніслава Фотима, Іван Якушкін, Павло Вітрук, Ярослав Стареправо, Лариса Лукашук, Ірина Дем'янова, Надія Музика, Андрій Дікальчук, Наталія Лазука, Ольга Гавліч, Марія Безкоровайна, Андрій Омельницький, Ірина Юрко, літературний редактор Тетяна Свинарик, головний бухгалтер Анастасія Балагура, водій Олег Романський. Нині у редакції працюють журналіст Лілія Куленіч, відповідальний секретар Людмила Калита, дизайнер Іван Юзків, головний бухгалтер Віталій Балагура, а також десятки наших дописувачів із різних куточків району. Незважаючи на солідний ювілей, «Подільське слово» залишається молодим духом, з чудовою командою, здатною якісно та оперативно працювати в інформаційному просторі нашого краю.

Завдяки творчій праці, таланту та енергії колективу газета завойовувала повагу й інтерес читачів. На її сторінках кожен знаходить цікаву для себе інформацію і може бути впевненим, що його надії та очікування ніколи не будуть марними, бо ми робимо це для вас, наші любі читачі, і докладаємо до цього максимум сил — так було, є і буде. Наш 50-річний ювілей вже стає історією, але ніяк не підбиття підсумків, адже це лише ще одна святкова дата, яких на нашому творчому буденному шляху буде ще чимало. **Сердечно дякуємо всім нашим передплатникам за приділений час та багаторічну вірність, а партнерам — за довіру і співпрацю. Без вас не було б газети, тому сьогодні вітаємо всіх нас зі святом!**

Олександр Ігорович Похилій, голова Тернопільської районної державної адміністрації

Шановні працівники районної газети «Подільське слово»! Прийміть щирі вітання з нагоди почесного ювілею — 50-річчя видання.

50 років для історії — значний термін. Довгий та непростий шлях пройшла газета з того часу, коли 1967-го вперше з'явилася перед читачами. Щотижня ви робите новий запис в особистий щоденник Тернопілля: інформуєте про важливі й цікаві події, розповідаєте про успіхи, розмірковуєте про високе і не забуваєте про буденне, повертаєтеся

спогадами у минуле і мрієте про майбутнє.

Районна газета була й залишається хорошим і чесним співрозмовником, мудрим порадником. Її якісне публіцистичне слово завжди спонукало до роздумів, формувало громадську думку.

Із нагоди свята дякую всім, хто впродовж цих років творив «Подільське слово», вкладаючи в роботу всі свої сили, знання та вміння заради головної мети — доносити до людей оперативну та правдиву інформацію, виховувати нові покоління мешканців Тернопільського району.

Зичу колективу районної газети та її читачам натхнення, творчих здобутків у роботі, сили та енергії у професійній діяльності, благополуччя й добробуту в родині.

Андрій Васильович Галайко, голова Тернопільської районної ради

50 років... Не кожне друковане видання може стільки часу тримати «в полоні» свого читача. Головні віхи історії газети прожила разом із жителями району. Впродовж усіх цих років свобода слова, формування почуття патріотизму, любові до рідної мови були визначальними пріоритетами у редакційній роботі.

Професійний колектив на шпальтах часопису подає актуальні та цікаві теми з різних сфер діяльності — інформує про роботу влади та місцевого самоврядування, суспільно-політичне життя Тернопільщини, палітру культурно-мистецьких заходів, друкує відомості про історію краю, знаних особистостей тощо. Багато змін відбулося за роки існування «Подільського слова», але незмінним залишилось одне: видання завжди було і залишається близьким читачеві, який йому довіряє.

Бажаю команді «Подільського слова» творчих успіхів, міцного здоров'я, любові читачів і тільки добрих новин. Дякую всім, хто протягом п'яти десятиріч років працював у редакції Тернопільської районної газети, за вірність перу, об'єктивність і професіоналізм. А для читачів нехай вона завжди буде надійним другом і порадником. Із ювілеєм, «Подільське слово»!

Адвокат Тетяна Середзінська

- Консультації, складання правових документів з питань цивільного, спадкового, сімейного, земельного (земельні паї), трудового, житлового законодавства, екології, діяльності малого, середнього бізнесу. Розробка статутів, договорів.
- Супровід виконання виконавчих документів.
- Представництво, захист прав, інтересів клієнтів у державних органах, судах, у справах про адмінправопорушення, ДТП, цивільних та кримінальних провадженнях (справах).

Тел. 098 797-46-27
E-mail: law410@ukr.net
м. Тернопіль,
бульв. Т. Шевченка, 21

ТОВ ЕКК "Роміс"

Проводить експертну оцінку нерухомого майна:
будинків, квартир, земельних ділянок тощо.

Роботи із землеустрою:
приватизація землі; геодезичні роботи;
нормативна оцінка земельних ділянок.

м. Тернопіль, вул. Крушельницької, 18, 7-й пов.,
тел./факс 43-50-27, 067 797-93-04

Наша сторінка

facebook

www.facebook.com/
PodilskSlovo

Офіційне | Сесія районної ради

Сесія підбила підсумки та накреслила плани

24 лютого відбулася 10 сесія Тернопільської районної ради, яку провів голова Андрій Галайко. Заслухано звіт про виконання районного бюджету за минулий рік, звіт голови Тернопільської районної ради за 2016 рік, звіт голови Тернопільської РДА Олександра Похоня про виконання програми розвитку економічного та культурного розвитку Тернопільського району за 2016 рік та озвучено таку ж програму на рік поточний. Озвучено питання про передачу коштів у вигляді міжбюджетного трансферту (інша субвенція) з Байковецького, Велико-Ругайського, Романівського, Чернелево-Руського, Смиковецького, Гаї-Шевченківського, Великобірківського, Почапінського, Петриківського, Острівського сільських бюджетів Тернопільському районному. Гроші спрямують, зокрема, на медицину, харчування дітей у садочках, школах, поліпшення матеріальної бази навчальних закладів, соціальний захист тощо.

На сесії обговорено та прийнято низку програм, зокрема, розвитку малого

і середнього підприємництва в Тернопільському районі на 2017-2018 роки; інформаційно-аналітичного та ресурсного забезпечення діяльності районної державної адміністрації на 2017-2018 роки, про внесення змін до програми підтримки і розвитку Тернопільської районної організації товариства Червоного Хреста «Турбота і милосердя» на 2017-2021 роки; розвитку фізичної культури і спорту в Тернопільському районі на 2017-2019 роки; про внесення змін до районної програми «Ветеран» на 2015-2019 роки; шефської допомогою військовим частинам та військовим установам Тернопільського гарнізону на 2017-2018 роки.

На сесії затверджено статуту комунального закладу «Мишковицька ЗОШ I-III ст.» та комунального закладу «Довжанківська ЗОШ I-III ст.» у новій редакції.

Затверджено також перелік дітей пільгових категорій для забезпечення у 2017 році безкоштовним харчуванням у загальноосвітніх та дошкільних навчальних закладах району. Згідно з рішенням, до цієї категорії

належать діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування; діти із сімей, які отримують допомогу відповідно до закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», діти батьків-учасників АТО; діти переселенців із зони проведення АТО; діти-інваліди.

Дано дозвіл на відкриття основних засобів комунального закладу Тернопільської районної ради «Тернопільське районне територіальне медичне об'єднання».

Затверджено порядок здійснення компенсаційних виплат за пільговий проїзд окремих категорій громадян, яких перевозять приміським автомобільним транспортом загального користування в районі за рахунок коштів з районного бюджету.

Рішенням Тернопільської районної ради створено нове комунальне підприємство «Трудовий архів» Тернопільської районної ради Тернопільської області. На сесії затверджено статут підприємства, призначено директором Оксану Мирославівну Николишин на контрактній основі терміном на один рік.

Депутати Тернопільської районної ради затвердили методику розрахунку і порядок виконання плати за оренду майна спільної власності територіальних громад сіл, селищ Тернопільського району.

На сесії розглянуто питання зміни до бюджету району на 2017 рік, ухвалено розпорядження голови районної ради, голови райдержадміністрації, заслухано інформацію про надання одноразової грошової допомоги, про звернення депутатів Тернопільської районної ради, інші питання поточної роботи.

Галина ЮРКА – ТРР «Джерело».

Проблема | Автомобільні дороги

Степан Барна: «Ми поставили за мету до 1 квітня ліквідувати ямковість на магістральних дорогах області»

Визначено стратегію діяльності Служби автомобільних доріг, обласного департаменту та інших структурних підрозділів органів державної влади, які мають забезпечувати нормальне функціонування доріг в області. Про це повідомив голова Тернопільської обласної державної адміністрації Степан Барна під час візної наради з питань утримання автомобільних доріг загального користування області, що відбулася на території філії «Деренівський асфальтобетонний завод», дочірнього підприємства «Тернопільський облавтодор».

Під час наради були визначені пріоритетні напрямки зосовно будівництва магістральних доріг. Сьогодні у загальному фонді на будівництво траси Тернопіль-Львів закладено майже 140 мільйонів гривень. Планують розпочати вже з наступного року. Аналогічні роботи виконують і в напрямку Тернопіль-Дубно, на що передбачено 168 мільйонів гривень. Реконструкцію цієї дороги розпочнуть у березні й завершать орієнтовно у травні, наголосив очільник області.

«Водночас перед нами стоїть завдання виробити спільну позицію щодо можливості передачі майже 70% дорожнього фонду області у розпорядження Тернопільської обласної державної адміністрації у зв'язку із ухваленням Закону України «Про дорожній фонд», який набуде чинності з 1 січня 2018 року. Ми маємо створити систему комунальних підприємств, що здійснюватимуть будівництво та обслуговування доріг області. Важливо долучити до цього процесу не тільки висококваліфікованих підрядників, а й відповідні технічні служби, котрі здійснюватимуть нагляд за якістю надання будівельних послуг. Крім того, необхідно долучити до цього процесу громадські організації, які готові контролювати процес будівництва доріг в області», — сказав Степан Барна.

У рамках робочої поїздки у Терновлянський район очільник області ознайомився з виробничою потужністю цього державного підприємства. Слід зазначити, порівняно з минулими роками, випуск продукції збільшився у два-три рази, наголошує директор заводу і керівник філії ДП «Тернопільський асфальтобетонний завод» Роман Бліщ.

З огляду на несприятливі температурні режими, взимку асфальтобетонний завод припиняє роботу. Та цього року він відновив функціонування вже наприкінці лютого й протягом трьох днів виготовив майже 1000 тонн асфальту. Така інтенсивність виробництва, безумовно, сприятиме забезпеченню потреб у матеріалах, необхідних на ремонт доріг Тернопільщини.

«Ми поставили за мету вже до 1 квітня ліквідувати ямковість на магістральних дорогах області, а також максимально залучити учнівську молодь і громаду краю до впорядкування територій уздовж доріг», — зауважив Степан Барна.

«Упродовж останніх двох років нашу діяльність суттєво підтримує місцева й обласна влада, а також облавтодор. Успішній діяльності також сприяє й співпраця з територіальними громадами. На їхню

замовлення ми виконуємо роботи з облаштування доріг, вулиць тощо», — зауважив Роман Бліщ.

Ініціатива

Кілька сіл Тернопільського району пропонують з'єднати «вигідною» дорогою

У селі Домаморич назріває серйозна проблема через погане транспортне сполучення. Зокрема, перевізники не їдуть за маршрутом (особливо вечірньої пори), адже це їм не вигідно через малий пасажиропотік. Відтак, люди, які працюють у Тернополі, не мають чим добратися додому.

Особливо це питання турбує батьків школярів. Адже, згідно з освітньою реформою, будуть ліквідовані малочисельні школи, тож після закриття «НВК Домаморичська ЗОШ I-II ступенів – ДНЗ» діти змушені будуть доїжджати у сусідні села, де діятимуть опорні школи.

Вирішити проблему може ініціатива, запропонована депутатом Тернопільської районної ради від партії «Громадянська позиція» Ігорем Мигдалем. Її він озвучив на президії райради, що відбулася напередодні останньої сесії.

— Програма «Шкільний автобус» не може працювати, бо немає дорожнього покриття. Діти будуть сидіти у ситуації, коли не буде можливості безпечно і без проблем добиратися у ЗОШ в сусідніх селах, адже автобус, який прямує через Забойки, їхати далі не може, адже, згідно з законом, не має права їздити лише там, де є асфальтне покриття. Учнів б їздити у Почапінці, але немає «сполучного» шматка дороги, що унеможливує підвезення учнів, — пояснив Ігор Мигдаль.

За словами депутата, вихід є. Для цього потрібно здійснити ремонт дорожнього покриття та заасфальтувати ділянку автошляху.

— Пропоную з'єднати асфальтною дорогою села Довжанка, Домаморич, Забойки, Почапінці з селами Підгородне. Якщо «законцювати» дорогу цієї села, то проблему з перевізниками буде вирішено. Адже тоді можна буде пустити один автобус із Довжанки на Підгородне, а інший — з Підгородного на Довжанку по колу, — додав депутат від «Громадянської позиції». — Такий маршрут створить здорову конкуренцію між перевізниками, які кажуть, що їм не вигідно їздити у ці села. Замість 4-5 рейсів буде 2-3 з повноцінним пасажиропотоком. В результаті, і людям буде зручно, і проблему з довозенням учнів буде вирішено, крім того, розвиватиметься й інфраструктура.

Наразі ініціатива Ігоря Мигдаля винесена на обговорення. Питання вирішили опрацювати. Депутат сподівається, що його колеги врахують усі нюанси і вирішать проблему, яка турбує жителів одразу кількох сіл Тернопільського району.

Лілія КУЛЕНИЧ.

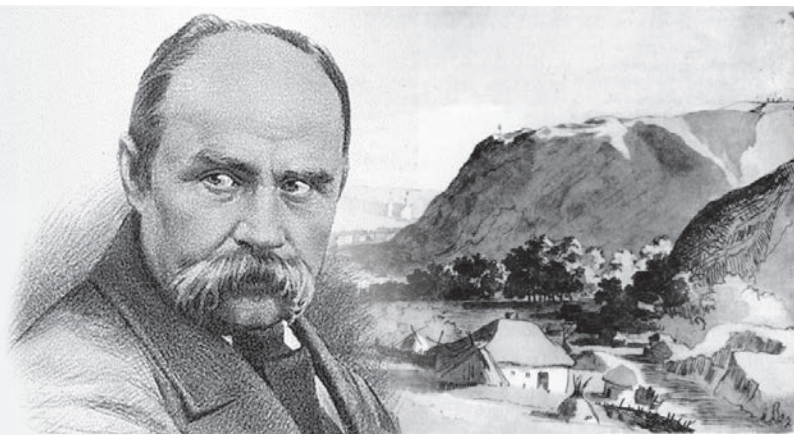
Літературно-музичний вечір

«Вогонь, запалений Тарасом, у нашій серці не погас»

присвячений 203-й річниці від дня народження Тараса Григоровича Шевченка

7 березня 2017 року
Початок о 14.30

Тернопільський РБК
Вхід вільний

Освіта | Вчитель року

Оксана Яремко: «Головне завдання вчителя — розвинути здібності дитини»

Роботу, пов'язану з викладанням, завжди вважав дуже складною, але водночас поважною діяльністю. Влучно про викладання писав відомий поет С. Л. Соловейчик: «Він бачить, але його глядачі і слухачі не аплодують йому. Він скульптор, але його роботи ніхто не бачить. Він лікар, але його пацієнти рідко дякують за лікування та далеко не завжди бажають лікуватися. Де ж йому взяти сили для щоденного натхнення? Тільки в самому собі, тільки у свідомості величчя своєї справи». Осць так і педагоги рік у рік намагаються шукати нові підходи до вихованців, аби прищепити їм любов до навчання.

Наша сьогоднішня співрозмовниця Оксана Романівна Яремко працює вчителем біології та основ християнської етики в комунальному закладі «Довжанківська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів» уже 16 років. Тут минуло і її шкільні роки, після чого вона подалася здобувати освіту до Кременецького педагогічного коледжу, а згодом навчалася в Тернопільському педагогічному університеті імені В. Гнатюка за спеціальністю «Вчитель біології, екології та валеології». Нещодавно пані Оксана стала переможцем районного конкурсу «Вчитель року» у номінації «Біологія». Про те, яке воно в інтерв'ю сучасного педагога, далі в журналі.

— Як потрапили на конкурс «Вчитель року» і яке випробування було найважчим?

— Участь такому конкурсу для мене була дебютною. «Вчитель року» дав мені можливість поділитися набутими досвідом роботи, порівняти рівень своїх теоретичних і практичних знань з рівнем інших конкурсантів. Найважчим було випробування обласного відбірковий тур: за 15 хвилин потрібно розповісти про досвід роботи і провести майстер-клас із теми, над якою я працювала. Звичайно

ж, підготовка до цього конкурсу забирала багато енергії та часу, а це виснажувало як фізично, так і морально.

— Які власні напрацювання ви демонстрували під час презентації досвіду?

— Важке місце у вивченні біології належить інформаційно-комунікаційним технологіям (ІКТ) — інструменту, що дає змогу зробити все багато, швидко і цікавіше як на уроці, так і в позакласній роботі. Щоб використовувати ІКТ, кожна особистість повинна мати необхідний рівень інформаційно-комунікаційної культури й компетентності, щоб опанувати нові технології засоби і використувати їх у навчанні й житті. Саме тому я обрала тему самоосвіти «Формування інформаційно-комунікаційної культури та компетентності на уроках біології».

— У школі колеги сподівалися на вашу перемогу?

— Звичайно, перемога — це результат наполегливої праці. Було досить приємно отримувати вітання від колег, рідних, знайомих. У підготовці до конкурсу мені допомагали як вчителі школи, так і методист Романюк Оксана Марківна, за що я їм дуже вдячна.

— Учитель — це постійний школяр, адже все життя доводиться навчатися і навчати. То чи не шкодуєте ви про те, що коли обрала цю нелегку справу?

— Ще зі шкільної парти я мріяла про професію, пов'язану з природою. Після закінчення 9-го класу потрібно було обирати, куди йти вчитися, і саме тоді дізналася, що в Кременці відкривають новий факультет за спеціальністю «Біо-

логія». З коледжу і розпочався мій педагогічний шлях. Тому це був мій вибір, про який я ніколи не шкодувала.

— Що, на вашу думку, головне у професії вчителя?

— Викладання вимагає повної самовіддачі, цілковитої витрати розумових, фізичних та духовних сил. Учитель повинен бути тонким психологом, щоб розпізнати найкращі якості та схильності у свого учня та допомогти їх розкрити. Він завжди намагається знайти індивідуальний підхід до вихованця, бо кожна дитина має свої непереворожені дивовижні таланти від природи. Головне завдання вчителя — розвинути здібності дитини.

— Що потрібно кардинально змінити в галузі шкільної освіти? Які є нагальні проблеми, що потребують особливої уваги?

— У галузі шкільної освіти по-

трібно змінити ставлення як до вчителів, так і до учнів. Необхідно технічними засобами, щоб забезпечити освітні потреби учнів, а вчителям дати можливість реалізувати їх на практиці.

— Які цілі ставите перед собою?

— У майбутньому планую продовжувати урізноманітнювати форми і методи навчання, щоб уроки і позакласні заходи були яскравими, цікавими, збагачують свої знання та передають їх людині, тому що вчитель — це людина, яка не тільки вчить інших, а й вчиться все життя. Недаремно Дмитро Павличко написав прекрасні рядки, які завжди мотивують і надихають:

*Не зупиняйся, вчителю, не треба!
Іди вперед, бо в цьому суть життя.
Ти робиш чистим і безмарним небо,
Ти твориш віру в краще майбуття!*

Лілія КУЛЕНИЧ.

Робота бібліотек

23 лютого 2017 року на базі Острівської ЗОШ І-ІІІ ступенів відбувся семінар шкільних бібліотекарів ТРМК Надія Михайлівна Савицька ознайомила присутніх із роботою шкільних бібліотек щодо комплектації, обліку та збереження навчальної літератури. Мар'яна Володимирівна Гудзь — шкільний бібліотекар Острівської ЗОШ І-ІІІ ступенів — провела презентацію. Бібліотекар Великоглибочецької ЗОШ І-ІІІ ступенів Уляна Миронівна Орденас поділилася власним досвідом про ведення «Щоденника шкільної бібліотеки». Бібліотекар Світлана Йосипівна Бурма із Довжанківської ЗОШ І-ІІІ ступенів розповіла, як вона провела «Тиждень дитячої інформи», отриману під час засідання «круглого столу».

М. В. ГУДЗЬ,
бібліотекар Острівської ЗОШ І-ІІІ ступенів.

Освіта | Семінари

У Почапінській школі приймали практичних психологів

У сучасному українському суспільстві відбуваються кризові процеси, які негативно впливають на психологію людей, особливо підлітків, породжуючи девіантну поведінку.

Саме діти перебувають нині чи не в найскладнішому становищі внаслідок не сформованості власної системи моральних переконань, ціннісних орієнтацій, що не дає їм змоги адекватно реагувати на події.

Девіантна поведінка (від лат. deviatio — відхилення) — це поведінка, яка не відповідає загальноприйнятим або встановленим нормам. Девіантну поведінку й особистість, що її виявляє, негативно оцінюють інші люди. Негативна репутація заважає позитивним змінам і викликає рецидиви девіантної поведінки, для якої характерні повторення і досить значна тривалість. Особливістю девіантної поведінки є те, що вона завдає значної шкоди самій особистості або навколишнім людям.

Із метою профілактики і корекції відхилень у поведінці використовують індивідуальну і групову роботу з учнями, їхніми родинами. Тобто, психолого-педагогічної підтримки потребують не тільки діти, а й батьки, які працюють із такими учнями.

17 лютого 2017 року на базі Почапінської ЗОШ І-ІІІ ст. відбувся районний семінар-

практикум для практичних психологів та соціальних педагогів із проблеми "Робота з педагогами щодо усвідомлення причин девіантної поведінки". На початку семінару в. о. завідувача центру практичної психології та соціальної робо-

Районні практичні психологи та соціальні педагоги

ти Тернопільського ОКІППО Зоряні Михайлівна Коротюк висвітлила питання Коротюк Лактики девіантної поведінки та запобігання негативних проявів серед неповнолітніх. Із методичними рекомендаціями щодо виявлення причин і мотивів девіантної поведінки дітей виступила Н. М. Хотенчан, методист із психологічної служби ТРМК. Надія Михайлівна також вказала на найпоширеніші помилки педагогів під час спілкування з такими дітьми. Після цього Світлана Анатоліївна Піговська, соціальний педагог, практичний психолог Почапінської ЗОШ І-ІІІ ст., провела з учасника-

ми тренінгові заняття "Психологічна компетентність учителів у прийомах роботи з дітьми девіантної поведінки", під час якого педагоги вчилися розвивати невербальні способи спілкування, актуалізували

спільні компетенції учителів у прийомах роботи з дітьми девіантної поведінки", під час якого педагоги вчилися розвивати невербальні способи спілкування, актуалізували

емоції з дітьми, а також моделювали ситуації можливого спілкування і способів їх реагування в певних важких емоційних станах. Також учасники семінару переглянули й проаналізували відеоролик, у якому висвітлено можливі типи девіацій та глибинні причини такої поведінки.

Стіни, які зводять навколо себе діти, потрібні їм не для того, щоб показувати свою слабкість.
Дж. Ч. Добсон

Дитина, яка нічим не заявляє про свою індивідуальність, нічим не цікавиться, нікому не неповажна дитина. Василь Сухомлинський

Дорослі не повинні гніватися на дітей, бо це не виправляє, а сує їх.
Януш Корчак

Наталія Чапрак,
головний редактор

Для мене знайомство з «Подільським словом» (тоді це «Шляхом Ілліча») розпочалося понад 30 років тому, коли чотирнадцятилітньою, через певні обставини переїхала з Тернополя жити до бабусі з дідусем у Забойки. В нашій сім'ї завжди передпочували серед них не було. А тут до Почапинської школи на якусь шкільне свято, вже й не пригадую, яке саме, приїхала пресою — фотокореспондент із районної газети. Не пам'ятаю, чи справила

ця подія враження на чоловічу частину, а що ви хочете, не щодня ж випадає нагода потрапити в газету. За кілька нетерпінням ми чекали виходу наступного номера, бігали на поштове відділення неподалік від школи, і яким було наше розчарування, коли нашої фотоголової, кипи нашіх не виявилось! Їх надрукували за якийсь час, і та газета ще довго зберігалася в потаємній схованці разом з іншими дівчачими «секретиками»: першими любовними записками, піснями і моїми власними віршами.

Тоді я мріяла стати вчителем, готувалася до вступу на філфак і гадки не мала, що доля розпорядиться таким чином, що все життя працюватиму в ЗМІ — спочатку перекладачем, а згодом в.о. редактора Всеукраїнської жіночої газети «Чарівниця», головним редактором газети «У кожен дім» та журналу «Наше місто» і ось тепер — «Подільське слово».

Сьогодні друковані видання, на жаль, переживають не найкра-

щі часи, багато з них закриваються — у час тотального Інтернету, сьогодення і безкоштовного доступу до інформації, преса, мовляв, скоро буде зовсім не потрібна. Не вірю й ніколи не повірю в це! **Газета завжди матиме свого читача і шанувальника. Цікавий і добротний продукт.** Це, якщо можна застосувати таке порівняння, як «ширпотреб» та «індпошив». Перше — дешево, доступне широкому загалу і, на жаль, доволі неякісне. Інше ж завжди довшіше, бо воно добротне й індивідуальне. Тож нехай прихильників і шанувальників газети будуть не десятки тисяч, зате вони — віддані.

Я дуже люблю чути схвальні відгуки про нашу газету, приємно, коли телефонують, приходять і пишуть вдячні читачі. Але не менше тішують, коли нас критикують, знаходять помилки, неточності, пропонують розвивати нові теми і рубрики. Отже, уважно читають, цікавляться, переживають. І не дивно. **Адже впро-**

довж 50-ти років газета жила і довжувала для свого читача. Переймалася його radoцями і проблемами, розчаруваннями і здобутками, намагалася допомогти і порадити. Головним героєм і наративом видання була й залишається ЛЮДИНА ПРАЦІ. Гортаючи поживоклі від часу сторінки підшивок, бачимо у кожному номері нариси, замальовки, кореспонденції, фотознімки трактористів і доярів, водіїв і мулярів, учителів і лікарів, керівників підприємств та господарств, агрономів і економістів, працівників культури і органів місцевого самоврядування, бібліотекарів. Цей тематичний напрямок зберігається й донині.

50 років — чи багато це? Як на мене, цілком достатньо, щоб набути досвіду, мудрості і впевнено дивитися в завтрашній день. І, як належить справжній жінці, прагнути змін, щоб залишатися молодою й бути цікавою.

Тернопільська районна організація Товариства Української Вітає колектив Тернопільської районної газети «Подільське слово» з 50-річним ювілеєм.

Бажаємо вам доброго здоров'я, невичерпної енергії, життєвого оптимізму, здійснення усіх задумів. Уся ваша діяльність спрямована на захист прав і гідності людини, на захист в кожній статті висвітлюється правдивість, щастя і гідність як дописувачів, так і журналістів. **Нехай ваші матеріали приносять задоволення і користь жителям району.**

Дорогі друзі! Щедрої вам долі, незрадливої удачі та Божого благословення вам і вашим родинам, нехай кожний прожитий день усміхається щастям.

Людмила Калита: «Розквіту і душевного тепла»

На роботу у газету «Подільське слово» я прийшла у 2011 році, працюю тут і тепер. Це моє перше робоче місце після завершення навчального закладу. Непросто було звикнути до режиму роботи у редакції, досвід відання таких завдань був мінімальний. Потрібно щочетверга здавати до друку продукт, якого з нетерпінням чекають передплатники і покупці.

Газета містить багато цікавої та корисної інформації. Важливо, як будуть зверстані сторінки видання, щоб із великого обсягу поданої інформації читач міг виокремити для себе найголовніше, те, що цікавить саме його. І я радію, що вношу свою скромну лепту у кожен випуск видання.

Завдяки тодішньому головному редактору Ганні Миколаївні Макух я розвинула в собі не тільки технічні навички верстки, а й відкрила журналістські нахили, почала дописувати до нашої газети. **Свою роботу люблю надзвичайно. У «Подільському слові» завжди радісно і привітно. З настанням весни бажаю колективу газети та її вірним читачам такого ж розквіту і душевного тепла, які дарує ця чарівна пора року.**

Анастасія Балагура: «Подільське слово», крокуй впевнено і наполегливо»

— Головним бухгалтером у газеті «Подільське слово» я працюю вже майже два десятиліття. За цей час познайомилася і потоваришувала з багатьма цікавими особистостями, які стали для мене не просто колегами, а справжніми друзями. Зокрема, Марія Безкоровайна (Ілик), Ганна Огородник, Лідія Омеляр, Ірина Дем'янова, Надія Музика, Лариса Лукашук, Ольга Гавліч, Андрій Дікальчук, Ірина Юрко, Андрій Омельницький, Ігор Дуда та багато інших. Робота під керівництвом мудрих головних редакторів, які завжди розуміють своїх підопічних, — Галини Мацейків, Ганни Макух, Наталії Чапрак — одне задоволення. Безліч позитивних відгуків отримувала також від спілкування з працівниками нашої газети Раїсою Приймак, Тетяною Свириком, Тетяною Крупною, Ярославом Стареправо, Марією Загородною, Володимиром Макухом. **Колектив редакції — велика дружна сім'я, де один за всіх і всі за одного. Працюючи з**

молодими людьми, я сама молодію душею. Спливають роки, час біжить, як вода крізь пальці, а теплі спогади залишаються в пам'яті назавжди. Сьогодні часопис відзначає 50-річчя. За півстолітній ювілей газета обійшла, мабуть, кожному жителю Тернопільського району, стала для багатьох добрим другом і порадицею. Сподіваюся, що «Подільське слово» крокуватиме впевнено і наполегливо у наступні ювілеї, отримуючи добрі слова вдячних та любові від читачів.

Надія Музика: «Перша робота — як перше кохання»

Як нині пам'ятаю, перший день моєї роботи, а відтак, і знайомства з «Подільським словом», «припав» на 13 (!) липня 2000 р. Тому думала, що нічого доброго із цього не вийде. Але сталося навпаки. Шість років роботи в виданні подарували чимало цікавих моментів. Було багато зустрічей із неймовірними, почастіше, видатними особистостями. Школа, але деякі з них вже відійшли у кращій світ, це — о. Микола Шаварин, поет Богдан Бастух, краєзнавець Богдан Головин. Це була праця для людей, хоч і важка, часом доводилося працювати без вихідних впродовж місяців. Але коли приїжджала у якесь село, і люди казали: «А ми читаємо ваші статті. Ви цікаво пишете», здавалося, що редакція більше. **Що казати, у роботу, я люблю, Тернопільський район, редакцію, колектив, як завжди, працювала. Ми були друзі, могли підтримати один одного у потрібну хвилину.** Принагідно хочу подякувати тодішньому

редактору Галині Василівні Мацейків за все хороше, що зробила для мене, за все, чого навчила мене.

Робота у «Подільському слові» була для мене першою. Це — як перше кохання — вона не забудеться ніколи. Тут багато що було вперше. Ви не повірите, але вперше й страуса я побачила у... Баворові, під час проведення «Дня кореспондента» (така була рубрика у газеті) у цьому селі.

Удачі тобі, «Подільське слово», великих тиражів, вдячних читачів, побільше цікавої інформації!

Андрій Омельницький: «Сподіваюся, я зміг чимось допомогти своїм читачам»

У «Подільське слово» я прийшов у середині жовтня 2013-го. Тут робив дебютні кроки в журналістиці. Перший мій матеріал — репортаж про підсумки економічного форуму Тернопільщини. За майже три роки роботи в районній газеті довелося багато писати на різну тематику. **Вивчав життєві області та області, а найголовніше — знайомився з цікавими особистостями, налагоджував контакти.** Заслужений журналіст України, професор Львівського університету імені Франка, уродженець Тернопільщини Володимир Здоровага казав: «Журналістський матеріал вдалий лише тоді, якщо він допоміг хоча б одній людині». Сподіваюся, я зміг чимось допомогти своїм читачам.

Щиро вдячний Ганні Макух, яка понад десять років працювала головним редактором «Подільського слова», за те, що виховала в мені журналіста й навчила любити свою професію. Бувало різне: і невчасно написані матеріали, і провальні інтерв'ю, проте Ганні й навчила любити ні в чому не дорікала, не сварила, з розумінням ставилася до проблем підлеглих, як і належить справжньому керівнику.

Мені довелося працювати в одній команді з неординарними людьми. Наш відповідальний секретар і верстальник Люда Дейнека (тепер уже Калита) вмів робити слухні зауваження, здається, для неї немає проблем, яких би вона не змогла вирішити. Бухгалтер Анастасія Балагура щодня дарувала сонячну посмішку і пригощала смачненьким. Моя колега Ірина Юрко ділилася враженнями про прочитані книжки й розповідала дивовижні історії про власні мандрівки. З Ярославом Бачинським я, зазвичай, говорив про футбол. З літературним редактором Тетяною Свириком ми часто дискутували на політичні теми. Сумувати в «Подільському слові» не доводилося ніколи. Для цього особляри старалися неперевіреними дотепниками Олег Романський (водій) і жінка-«феєрверк» із радіокомпанії «Джерело» Галина Юрса.

П'ятдесят років — це зрілість, яка не лише додає солідності, а й засвідчує величезний обсяг набутого досвіду. Отож, «Подільське слово», з нагоди золотого ювілею бажаю тобі багатотисячних тиражів, вдячних читачів, завжди гостро і справедливо реагувати на всі події в житті Тернопільського району!

Ярослав Бачинський: «Від щирого серця за всі літа любові»

З районною газетою «Подільське слово» мене багато зв'язує. Я поважаю це видання, яке у перші дні березня святкує свій піввіковий ювілей. І радий, що саме у цьому часописі опубліковано, не одна сотня моїх репортажів, інтерв'ю, інтерв'ю, з одного боку, і критичних статей.

Не хочу когось виокремлювати і комусь співати дифирамби, згадаю лише тих, хто пішов у засвіти. Серед них мій найкращий редактор Степан Черв'якський, редактори Микола Лівінський, Михайло Стечишин, відповідальний секретар Євген Коверко, Євген Радковський.

Крокуй же, рідна газето, до свого століття, неси людям правду і віру у щасливе майбуття Української держави. З ювілеєм вас, колеги і передплатники «Подільського слова». Творчих дерзаних, натхнення і ще дуже багато рядків від щирого серця й душі!

Спогад

Моє «Подільське слово»

Дехто вважає, що кожна людина поступово йде до своєї мети, усе в житті можна пояснити, навіть у вигляді формули відобразити. Інколи погоджуюсь із цим твердженням. Але часом відчуваю, що життя, як би ми його мудро не планували, можуть змінити не наші правильні, послідовні, цілеспрямовані дії, а випадкові обставини.

Про існування газети «Подільське слово» три десятки літ тому я, народжена на Львівщині, й годки не мала. Оселившись у 1985 році в Тернополі, кинула «Ровесник», «Вільнітця», «Пан+пані», далі — «Ровесник», «Чарівницю», «Пан+пані». Мій чоловік, який у 1996 році почав працювати заступником начальника пожежної частини №14 з охорони Тернопільського району, якось запитав: «А ти знайома з газетою Тернопільського району «Подільське слово»? Знаю, що ні. Сьогодні мені випадково довелося розмовляти з її редактором Галиною Василівною Мацейків. Я допоміг їй у вирішенні одного питання. А Галина Василівна з вдячністю запропонувала звертатися, якщо мені потрібна буде її допомога. Ти ж мене знаєш: як такі справи у довгий час не відкладаєш. Я так і вчинила, запитавши університет, факультет журналістики, добре навчалася, а роботи поки що за спеціальністю не знайшла. Галина Василівна попросила завтра зайти до неї. Якщо підійдеш, може, в газету тебе візьме»...

«Подільське слово»: перше побачення

Не з тих я людей, хто подобається з першого погляду. Така доля. Тому, намагаючись сподобатися редакторці, одягла найкращий та найдорожчий святковий зачіску, туфлі на високих підборах, зробила сукню, зачіску, макіяж. Одяглася, хоча пора була весняна, ще прохолодна.

Незабаром ввічливо постукала у двері редакторського кабінету, зайшла і побачила за столом вродливу жінку. Щойно я відрекомендувалася, Галина Василівна, а це була саме вона, набрала якийсь номер і сказала: «Петре Филимоновичу, під'їдьте, будь ласка, до «Збруча», тут підійшла журналістка, заберете її на ваш захід, вона напише матеріал». Потім пояснила, що Петро Филимонович Куць працює начальником відділу охорони праці в Тернопільській райдержадміністрації. За кілька хвилин у Товстолузі мають відбутися змагання пожежних дружин. Завтра матеріал про захід має бути у неї на столі.

Хоч і планувала побувати у кабінетах на шістьох поверсі видавництва «Збруч», де розмовляла з людьми, які тоді працювали, але машина з райдержадміністрації приїхала, на диво, дуже швидко. За 15 хвилин ми опинилися на полі біля річки у Товстолузі.

Свою роботу над першим репортажем про змагання пожежних дружин для «Подільського слова» я, напевне, не забуду ніколи. Потрапивши, образно кажучи, з балу на корабель, зрозуміла, що вдягнута недоречно і не за погодою. Але не ховалась у легківку, хоча дуже змерзла. Бігала за пожежниками, хотіла відчувати те, що й вони, і було цікаво, все записувати в блокнот, який, на щастя, прихопила з дому. Почав накрапати легкий дощик. Не знаю, до чого я добігалася б, та мудрі пожежники пригостили канапкою, це й спирт запропонували, щоб не захворіла. А ще подарували теплу форму. Я одягнулася, і мені стало так добре! Трохи від одягу, трохи від пахучої канапки з сиром і часником, а також від п'ятдесяти грамів «життедайного» спирту, а найбільше — від людського співчуття, розуміння, чуйності, щирості й доброти.

Не знала тоді, чи буду працювати у «Подільському слові», але цей випадок навчив мене, що сильний журналіст має бути не тільки готовим до виїзду. Святковий одяг для репортера не підходить. Уже тоді я полюбила простих, сільських людей. Донині мені цікаво з ними спілкуватися, дружити, про них писати у газету та робити матеріали для радіо.

Бачинський та Червінський

Перші кроки у «Подільському слові» вирішила почати зі знайомства з тими, хто творить газету.

Знайомство із журналістами «Подільського слова» проводила у ... бібліотеці. Поприситися кілька підшивок газети та засідає за читанням. У матеріалах, де було багато цифр, не відчувалося присутності живої людини. Нещирість, як на мене, була й у дописах, які хвалили владу. Мені, тодішній робітниця, було незрозуміло,

Редакційний колектив кінця 1990-х. Наталія Півоварчук, Володимир Сталенний, Анастасія Балагура, Галина Юрса, Галина Мацейків, Ігор Дуда, Лариса Шумило, Лідія Хміляр, Тетяна Крупа, Ганна Огородник та внучка Галини Мацейків — Вікторія.

чому журналісти так багато пишуть про роботу керівника, яку він зобов'язаний виконувати статей наводила. А думку: або журналісти не знають життя, або їм просто не дозволяють писати про недоліки, які завжди були і є в будь-якому, навіть найсправедливішому, суспільстві...

Матеріали газети вивчала не один вечір. Вкотре прийшла з бібліотеки, хтось із друзів запитав: «То хто тобі з «Подільського слова» сподобався найбільше?» Я впевнено відповіла: «Ярослав Бачинський і Степан Червінський». Ще не була знайома з цими людьми, не знала, якого вони звідки родом, але саме їхні матеріали, на мою думку, робили газету не паперовою, відірваною від реальності, а живою.

Журналіст Я. Бачинський, видно, безпосередньо спілкувався з людьми, про яких писав. Ярослав Мар'янович брав участь у всьому, про що описував. Читаючи його матеріали, відчувала, ніби сама присутня на дійстві. Цікаві були замітки про сільське життя, особливо про працівників полів і ферм, у яких журналіст розповідав не лише про здобутки людини у праці, а й про її сім'ю, дітей, захоплення. Упадобавши номер газети шукала Бачинського, внаслідок чого вийшла з друку його дописи. Вони були цікаві. Люди, про яких журналіст писав, з часом стали моїми добрими приятелями. І мені випадало про них розповідати на сторінках «Подільського слова».

Редакційний колектив 2014 р. Олег Романський, Анастасія Балагура, Ірина Юрко, Ганна Макух, Людмила Дейнека, Тетяна Свинарик і Андрій Омельницький.

Поступово сформувалися приятельські стосунки з Ігорем Дудом, якого ми називали ходячою енциклопедією, Лідією Хміляр — людиною поміркованою, спокійною, добросердечною, Ганною Огородник, про яку напишу окремо, та іншими журналістами.

А Степан Червінський — фотокореспондент «Подільського слова» — був неперевершеним майстром свого ремесла. Завдяки його світлинам, газета, як казали люди, мала очі. Кожен вважав за велику честь, щоб його сфотографував Степан. Багато доводилось робити на

замовлення, але його портрети людей, пейзажі — витвори мистецтва. Це нині світлина може зробити хто завгодно. А нині цифровий фотоапарат. У 90-ті роки минулого століття треба було володіти майстерністю правильно навести різкість, виставити діафрагму, вибрати віддаль тощо, а потім, використовуючи хімічні розчини, проявити плівку й надрукувати фотокартки. Степан Червінський був дуже щасливим, коли йому вдавалось зробити якісне фото. Він завжди експериментував. Часом запрошував до своєї майстерні, пригощав яблуками, цукерками, шоколадом і показував свої роботи. Очі у нього світилися!

Зі Степаном Червінським було приємно виїжджати на різні районні заходи. Він багато і багатьох знав, завжди у запасі мав цікаві історії з життя. Особливо запам'ятався один випадок. Поїхали ми на жнива у господарство «Медобори». Я брала інтерв'ю у керівника Володимира Крупницького, механізаторів, водіїв, а Степанові нагадувала, мовляв, зроби те, сфотографуй того, не пропусти, не забудь та інше. Але перегнула палицю. Степан відкликав мене та з притаманною йому стриманістю і тактом зауважив: «Галю, я тебе хоч один раз попросив показати те, що записуєш у блокноті (диктофон тоді журналісти ще не мали)? Ні? То і ти керуй тим, за що відповідаю лише я». Мені стало ніяково. Опісля, побачивши знімки, я засомувалась: якби в газеті треба було розмістити лише фоторепортаж про цю подію, він розповів би читачам набагато більше, ніж моя писани-

на. Таким був Степан. Його не стало 25 березня 1999. Хай знайдеться тобі місце серед вибраних у Небесному царстві, милий друже, бо у цьому світі ти був творцем.

Вишукана Ганна Огородник

Найстаршим і найдосвідченішим журналістом газети «Подільське слово» у 1990-х роках була Ганна Огородник. Її подумки називала міс Елегантність. У ті важкі часи полиці магазинів були порожні, у людей грошей обмаль, проте Ганна Огородник, подібно до секретарки ди-

Редакційний колектив 2003 р. Надія Музика, Марія Безкоровайна, Лариса Лукашук, Анастасія Балагура.

ректора статистичного управління Калуґіної з фільму «Службовий роман», завжди була й нові. Завжди повторювала: «Головне в гардеробі жінки — достойні сумочка, туфлі та панчохи». У Ганни Огородник вишуканим було все — одяг, взуття, аксесуари, зачіска, макіяж. Навіть ручка і блокнот у журналіста мають бути поважними, вважала Ганна Миколаївна. Трапилось якось, що її блокнот закінчився, а новий не було де взяти. Журналістка пішла на таку хитрість. На інтерв'ю з тодішнім головою РДА Василем Коломийчуком взяла олівець та пошарпаний блокнотик на десяток сторінок. Очільник у руках журналістки цей злиденний жваб, сказав, що вона вартує кращого, і подарував Ганні Миколаївні дорогий блокнот і гарну ручку, чим журналістка дуже пишалася.

Ганну Огородник дехто з тодішнього районного начальства побоювався, бо булаласа робота різка у численнях, що стосувалося роботи та життя загалом. Але статті писала у ритмі того часу: помірковані, ні на кого особливо не нападали та не критикували. Лише в особистих розмовах була відвертою. Але це, вважаю, пережиток радянської журналістики — думати одне, говорити інше, а писати те, що треба.

Редакційний колектив 2007 р. Надія Бойко, Ярослав Стареprawo, Марія Безкоровайна, Галина Юрса, Андрій Дікальчук, Ганна Макух.

Якось Ганна Миколаївна, прочитавши одну з моїх перших публікацій, сказала: «А ти неграмотна!» Нині мене така заява аж ніяк не образила б, адже все знати неможливо. Але тоді було дуже неприємно, однак це зауваження стало поштовхом для вдосконалення. Коли у чомусь не була впевнена, завжди заглядала до словника, соромилася зробити зауваження.

Як траплялось якесь свято — день народження, день журналіста — Ганна Огородник ставала душею компанії, жартувала, розповідала цікаві історії, веселила людей. Коли вийшла на пенсію, то якось під час зустрічі зізналася: «Просям діставати час від мене, Галю. Ти не ображайся. Я не зі зла».

Ніколи, шановна Ганно Миколаївно, не мала на вас образи. Адже мені дуже пощастило знатися та працювати з вами. Нині велика рідкість, коли людина говорить правду, якою гіркою вона не була б, у вічі, а ти від того стаєш лише кращим!

Галина ЮРСА ТРР «Джерело».

Шкільний меридіан

Силу духу дає Бог кожному

«І коли це тлінне одягнеться в нетлінне, а це смертне одягнеться в безсмертя, тоді збудеться написане слово: «Смерть поглинута перемогою. Де твоя, смерте, перемога? Де твоє, смерте, жало?»
(«Святе письмо», ст. 222)

... І саме в день народження Лесі Українки пригадуються ці рядки зі Святого Письма, бо вони передають суть і значення для України і для кожного з нас цієї, за словами Івана Франка, слабосилої хворої дівчини.

Лариса Косач увійшла у національну і світову літературу під прекрасним псевдонімом «Леся Українка», одяглася у нетлінно, а її переможний дух, її християнська душа дійсно поглинула смерть!

Силу духу дає Бог кожному, але треба відповідних обставин, щоб вона проявилася в усій красі і величі. Щоб навчила інших у муках бути щасливим. Усі часи вимагали таких жінок, як Леся Українка: не зманіжених, розкішних, розбещених панянок і пань, а героїчних маленьких поборниць тліну. Вони були потрібні, наші українські героїні, і в часи Лесі Українки. Вони необхідні й сьогодні, коли Україна знову має шанс стати сильною державою.

Не стерлася райдужна сторінка,
Не вмерла пісня лісова.
Безсмертна Леся Українка
Була і є навік жива.

Вшанували пам'ять Лесі Українки в ЗОШ І ст. с. Забойки учні 4 класу разом із класним керівником Людмилою Василівною Боднар.

Ювілей

А літа, як журавлі

23 лютого 2017 року учасник війни, самотня жителка села Малий Ходачків Марія Іванівна Шевчук, яка перебуває на обслуговуванні у Територіальному центрі соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Тернопільського району, відзначила 90-річчя.

Важко сьогодні згадувати Марії Іванівні нелегкі часи минулого. Вижити під час голодомору, Другої світової війни було не просто. Їй довелося працювати на залізниці і виконувати непосильну чоловічу роботу. Але попри те Марія Іванівна завжди знаходила час на улюблене заняття — вишивку низинкою. Вся оселя цієї чарівної жінки прикрашена рушниками, доріжками, подушками, вишитими її руками.

Ювілярку прийшли привітати сільський голова Володимир Береза, директор Територіального центру соціального обслу-

говування (надання соціальних послуг) Тернопільського району Надія Бойко, соціальні працівники, рідні та близькі. Багато теплих і щирих слів вдячності було сказано ювілярці. Побажали їй міцного здоров'я та довголіття, бадьорості духу, довгих років життя в такому ж оптимістичному настрої. Пані Марії вручили подяку «За стійкість і мужність у боротьбі з незалежністю та розбудову Української держави» і подарунки. Марія Іванівна побажала гостям щастя, міцного здоров'я й мирного неба над головою.

Таке суцвіття літ не кожен
назбирає,
Такий великий скарб
не кожен осягне.
А молодість очам все
далі відпливає
І серця ніжних струн лиш
іноді торкне.
Хай в серці вашиім весна
процвітає,
Хай в силах тримає
у руках тримає,
А Господь дарує надію й тепло
На многії літа, на щастя
й добро!

Крізь роки | Афганськими дорогами

Найстрашніше у світі лихо — це війна

Час і досі не загоїв рани
Війна. Чужа. Нежданна. Непотрібна.
Героїсттво. Біль. Дочасна сивина.
Прокляття чаша вилита до дна.
Жорстока тиша. Вибухоподібна
Війна. Війна. Війна. Афганістан...

Із давніх-давен український народ підтримує священну традицію — шанує пам'ять про бойові подвиги кращих синів і дочок, які сповна виконали свій військовий обов'язок. Так, в сільській бібліотеці-філії с. Мишковичі відбулася година патріотизму, присвячена пам'яті воїнам-інтернаціоналістам, які загинули в афганській війні. Захід підготували учні 10 класу, завідувача бібліотекою Галина Богданівна Дудас, учитель історії Марія Михайлівна Сирник, студентка ТНПУ ім. В. Гнатюка Наталя Володимирівна Кучма. На захід запросили Степана Петровича

Вітрового (проходив військову службу в 1968 році в Чехословаччині), Івана Семеновича Лазорка (Єгипет, 1973 рік).

28 років минає із дня закінчен-

ня війни в Афганістані, та вона завжди залишиться боєм у серцях нашого народу. Ми маємо знати про страшні події афганської війни і пам'ятати, що серед нас жи-

Милосердя

Зустріч із волонтерами у Прошовій

У Прошовську ЗОШ І-ІІ ст. завітали волонтери Логістичного Центру допомоги біоцям, ліки та Оляма Раківська та Христина Феціца.

Патріція розповіли про створення Логістичного центру, його мету, завдання, організаторів, показали відеоролики. Особливо зацікавили присутніх акції, до яких вдаються волонтери, щоб зібрати кошти для бійців і наповнити життя наших захисників душевним, домашнім теплом. Організували приготування домашніх вареників, інших страв, які нагадують про дім, родинне тепло. Проводили і неординарні акції, серед яких — аукціон «Побачення з волонтером». За виручені кошти було придано і передано в зону АТО більше 10 бензопил. Дуже ввічливою виявилася акція «Листівка для мами». Волонтери привітали матерів тернопільських бійців. Понад 100 листівок, які місцеві захисники підписували безпосередньо на сході України, власноруч виготовили учні Тернопільського вищого професійного училища сфери послуг і туризму. Нині продовжується акція «Здійсни мрію дитини» для тих, чиї батьки загинули в зоні АТО.

Волонтери розповіли про поїздки на схід, де вивчали життя й побут наших захисників, про знайомство з двома воїнами — уродженцями Прошови — Сергієм Гупенталем та Павлом Бучинським, до яких приїжджали, передавали одяг, ліки та домашню їжу.

Дівчата-волонтери Ольга Раківська та Христина Феціца закликали учнів, їх батьків, учителів, брати участь в акціях. Особливо зворушливою підтримкою для українських бійців є виготовлені дитьми речі.

На завершення учні 1 класу та їх класовод Тетяна Грибик висловили подяку бійцям — уродженцям села Прошова та усім українським воїнам, які бережуть східні кордони нашої держави від російського агресора, а також помолитися за мир в Україні. Учнi Прошовської ЗОШ І-ІІ ст. підготували малюнки, плакати, листи, обереги захисникам, які передали волонтерам.

Галина ЮРСА - ТРР «Джерело».

Нові традиції

На крилах любові

18 лютого в будинку культури с. Плотича відбулося чудове дійство "Країна любові й кохання", присвячене Дню святого Валентина.

Присутні у залі поринули у ліричну атмосферу, помандрували чарівними стежками найвеличнішого з почуттів. Кожне кохання — неповторне, бо неповторна кожна людина. Про перші квіти від коханого, перший відколюнок, перший любов написані найкращі слова. Тендітними, чистими почуттями у вірші "Казка про любов" обдарував присутніх Руслан Гармідер. Чарівні пісні про кохання співали Діана Гусак, Аліна Губерна, Тетяна Мікшавська, Діана Мильниченко, Світлана Ткачук. Жартівливу сценкою "Невдале сватання" звеселили глядачів Лілія Лалка, Одарка, Наталка Параска (Степан), Наталія Іванівна (Наталка), Галина Лучка (Жука Параска), Андрій, Стець та Олег Миленький (Свати). Ведучими концерту та конкурсів були Діана Ісик, Марта Сердюк, Іра Піган, Зоряна Крутій. Завершили свято іграми і конкурсами. Учасників нагородили подарунками від сільського голови Євгена Богдановича Грицишина.

Захід підготували і провели директор клубу Богдан Антонович Бугай, художній керівник Світлана Іванівна Ткачук та бібліотекар Валентина Василівна Губерна.

Наталія КУЧМА,
с. Мишковичі, студентка
історичного факультету ТНПУ
ім. В. Гнатюка.

Постаті | Через терня випробувань до зірок небесної слави

Кардинал нескореної Церкви

В історії кожного народу є яскраві постаті, без яких немислиме його минуле, сучасне й майбутнє. У релігійно-культурному житті українців ХХ ст. такою непересічною особою був наш крайнин Йосиф Сліпий, який народився в с. Заздрів Тернопільського району. Життя Йосифа — непряма дорога — не прямих ліній, в його служіння було дорогий кривий терни. Із нагоди 125-ліття з дня народження Патріарха Йосифа Сліпого у бібліотеках централізованої бібліотечної системи району відбулися тематичні заходи.

Директор КЗ ТР ЦБС Ольга Василюк, священники церкви Святої Параскеви П'ятниці о. Василь Михайлишин і о. Іван Яцик, депутат Тернопільської обласної ради Володимир Лісовський, громадський діяч Михайло Миколенко, селищний голова Роман Мацелюх, працівники та користувачі бібліотеки.

У бібліотеці селища Великі Бірки провели годину пам'яті «Заповіт Патріарха». На заході були присутні священники церкви Святої Параскеви П'ятниці о. Василь Михайлишин, о. Іван Яцик, селищний голова Роман Мацелюх, депутат Тернопільської обласної ради Володимир Лісовський, начальник відділу культури Тернопільської РДА Віктор Новокорський, заступник головно-лікарська Віталія Сахан, директор школи-гімназії Ольга Бас, громадський діяч Михайло Миколенко, користувачі бібліотеки.

Розпочали захід із короткої розповіді про основні моменти

життя Патріарха. Далі присутнім було запропоновано презентацію коротких сюжетів із фільму про Йосифа Сліпого.

Громадський діяч М. А. Миколенко зазначив, що Миколай Української греко-католицької церкви присвятив життя служінню Богові та людям. Сьогодні наша держава переживає непрості часи, і українцям, як ніколи, потрібно бути сильними. Слова із «Заповіту» Блаженнішого «Щоб ви не зневірилися!» є надзвичайно актуальними нині, наголосив Михайло Архипович.

Цікаві факти оповідав місцевий парох о. Василь Михай-

Отець Василь Михайлишин під час заходу у Великих Бірках.

лишин. Він показав Патріарха Йосифа вольовою особистістю, котра уособлювала трагізм української Церкви та народу часів тоталітарного режиму. Чудово змалював той важкий період поневолення від радянської влади, яка неодноразово пропонувала йому перейти на православ'я, а отримавши відмову, засудила кардинала до заслання.

Селищний голова Роман Мацелюх розповів про спілкування Патріарха із місцевим священником, уродженцем Великих Бірок, Євгеном Кравчуком.

Завідувачка відділу обслуговування ЦБ Олександра Лісовська

презентувала книгу «Заповіт» Йосифа Сліпого. Діти зачитали уривок із «Заповіту» і заспівали молитву до Богородиці.

У рамках заходу була оформлена книжкова виставка, присвячена Патріарху. Її експонати викликали неабияку зацікавленість гостей.

На завершення о. Іван Яцик закликав присутніх наслідувати таких велетнів нашої Церкви, їхню незламність у вірі. Учасники години пам'яті виконали Духовний Гімн України «Боже Великий Єдиний».

Ольга ВАСИЛЮК,
директор КЗ ТР ЦБС.

«Світла пам'ять Патріарха»

Захід відбувся 23 лютого в бібліотеці-філії с. Івачів Долішній. Тут була організована книжкова виставка «Життя Йосифа Сліпого – подвиг в ім'я Бога та України».

Дійство розпочали з молитви. Зі словами благословення до присутніх звернувся парох с. Івачів Долішній отець Орест Глубіш. Завідуюча бібліотекою запросила учасників заходу у цікаву подорож життєвою дорогою Розповів про життя, страждання та служіння Патріарха Українській греко-католицькій церкві. Минатимуть десятиріччя, століття, а в пам'яті людській Йосиф Сліпий завжди

буде велетнем духу, великим гуманістом і просвітителем українського народу, вірним сином і провідником церкви, наголосив священник.

Учителі Марія Зеновіївна Когут і Ольга Володимирівна Лівідомішій українця своєю мовою: «Найвідоміший українця свого часу» і «Патріарх Йосиф Сліпий про українську родину та українську школу». Також Ольга Володимирівна продемонструвала

презентацію слайдів про життєвий шлях Патріарха.

Бібліотекар Ольга Беркета провела заочну екскурсію в музейно-меморіальний комплекс «Рідна хата», що у його рідному селі Заздрість.

Ольга БЕРКЕТА,
завідуюча бібліотекою-філією
села Івачів Долішній.

Реквієм | Ангели Небесної сотні

Минає час, а рана кровоточить

«Ми вистоїм, здолаємо катів.
Як маків цвіт, розквітне Україна.
На тих місцях, де йдуть
тепер бої,
В земнім поклоні схилиться
калина...»
(Галина Депутат)

Увечері 26 лютого до сільського клубу в селі Товстолуг, здавалось, прийшли усі жителі. Сумна подія зібрала їх – вшановували пам'ять Небесної сотні. Третій рік минув з того часу. А рана кровоточить. І не за-

живе ніколи, хіба що тоді сповниться те, за що віддали життя ці люди – українці будуть щасливими та заможними своїм, Бог даний землі.

Присутні разом із парохом села Товстолуг отцем Василем Собчуком помозилися за невинно убієнних. Так розпочався вечір-реквієм «Герої не вмирають». Під тужливим пісню «Пливе кача» згадали поіменно Героїв Небесної сотні. Кожна пісня, танець, композиція, яку продемонструвала молодь і діти Товстолуга,

огортали болем і печаллю за втраченим цвітом нашої нації. Дитячими та юнацькими устами було передано тривогу за всіх українців. Юні артисти, учасники реквієму, навколійки несли запалені свічки й ставили їх навпроти фото кожного Героя Небесної сотні. Особливо схвилювала композиція «Мальви», яку підготувала Королева образів матері Мар'яна Королева. У образі матері, що гужить за вбитим сином, показані усі матері, у чийе життя увійшло лихо — втрата найдорожчого. Завершальним акордом дійства стала молитва за мир в Україні, за припинення воєн на усій нашій прекрасній планеті Земля.

Схвилювані люди дякували організаторові заходу, завідувачій клубом села Товстолуг Галині Депутат, обдарованим дітям села (їх було задіяно більше сорока), художньому керівникові клубу Мар'яні Щур, завідувачій бібліотекою села Товстолуг Ользі Сопільник.

Галина ЮРСА – ТРР «Джерело».

Пам'яті
Уляни Перистинько...

Замріяна, щаслива, чарівна...
Із фото ти усміхаєшся востанє.
Для тебе не розквітне вже весна,
І промінь сонця не розбудить зрання.

Весільне плаття, квіти і фата,
Але чому усюди тільки плач?
Такі холодні вже твої уста.
Шепоче мати: «Донечко, пробач».

А серце розривається, щемить —
Тебе не вберегла, не захистила.

Холодний вітер загасив уміть
Ту свічку життя, що ледве тліла.
«Чому так міцно спить наша сестричка? —
Питають маму донечки малі. —
Чому горять свічки і чорна стрічка
На фото, а навколо всі сумні?»

Ніхто не скаже вже, чому так сталося.
Що може відповісти бідна мати?
Щоби дитя її зі сну піднялось,
Воліла би на світі все віддати...

Ніна ВЕРЕСЮК.

Фото: Ігоря Бойка,
Степана Червінського,
Володимира Хацаюка

ПОДІЛЬСЬКЕ СЛОВО

ФОТОАРХІВ

На старих фотографіях ми залишаємося молодими... Світлина невідвладні часу, адже це — історія. Готуючись до випуску святкового номера газети «Подільське слово», в архівах ми знайшли чимало цікавих фото давно минулих років. На них — трударі, керівники різних рівнів, пам'ятні події з життя Тернопільського району.

Кажуть, що чорно-білі фотографії набагато краще передають емоції, на них ми бачимо людей справжніми, можемо відчутти їхню особистість. Хоча герої цього фотоархіву, як і кожне покоління, переживали не лише періоди піднесення, а й труднощів, однак, як бачимо, не переставали радіти життю, посміхатися та випромінювати щастя.

Таких світлин у редакції «Подільського слова» — безліч. Частина з них ми вирішили поділитися з вами, дорогі читачі, аби разом зазирнути у минуле. Деякі з них, на жаль, не підписані.

Можливо, на цих фотографіях ви впізнаєте себе, своїх рідних, друзів чи знайомих. Напишіть нам, як сьогодні склалися їхні долі. У листі вкажіть номер світлини, на котрій зображено людей, про яких ви розповідатимете. Ми опублікуємо ці оповіді на шпальтах газети. Надсилайте свіжі фото, а також спогади з часів, коли були зроблені знімки.

Час невинно і невблаганно змінює нас, але фотографія має унікальну здатність — закарбовувати у пам'яті важливі моменти. Тож давайте згадаємо ті дні, коли на фотоплівці зупинилася мить...

8

Голова районної ради,
голова районної держадміністрації
Василь Коломіїчук, 1997 р.

4

с. Великий Глибочок. У поштовому відділенні:
Г. Бойко, Н. Гнатишин, О. Козут, М. Блажієвська

5

с. Романівка, 2000 р.
Листоноша Марія Яциковська

с. Настасів. 150-років школі. Директор школи Богдан Джинджиристий

1

с. Забойки

6

2000 р.

10

с. Байківці, 2000 р. На святі села Віталій
Микитюк, Остап Башняк, Ярослав Цупило

2

7

3

11

12

с. В. Бірки, 1986 р. Відкриття нового корпусу школи.
Ключ тримають першокласники Іван Миколайшин і Ганна Собчак

19

Богдан Яцик,
учитель року 2001

20

с. Товстолюг, 2001 р.
Виступають учні школи на святі до Дня матері

с. Жовтнєве

21

22

Медсестра Марічка Велиган

с. Ангелівка.
Будівництво церкви

13

14

Мирон Сагайдак

15

с. Острів. Наталя Дацко

23

с. Забойки. Агрном
Марія Дерманська

24

ЗОШ с. Товстолюг, 2000 р.
Бойовий гопак. Катерина
Дорошенко, Ярослав Корінь

16

Лаборант Соня Гріцин

17

с. Стегниківці. Механізатор
Микола Вадуцький

25

26

Надія Качур

с. Настасів. Учні школи на збиранні картоплі

18

с. Стегниківці, 2001 р.

27

Вітаємо!

Працівники комунального закладу І-ІІІ ст. с. Скоморохи вітають з днем народження педагога-організатора школи **Тетяну Миронівну БАШНЯК**, учителя початкових класів **Тетяну Олександрівну МЕЛЬНИК**.

*В цей дорогий для серця день
Бажаєм квітів і пісень!
Від друзів — щирих привітань,
Від зірки — здійснення бажань!
Від сонця — світла і тепла,
Щоб доля щедрою була!*

Щиро вітаємо з днем народження листоношу поштового відділення зв'язку с. Ігровиця **Марію Володимирівну ЛЕГЕТУ**.

*Твій день народження прийшов,
А це так важливе свято!
Хай буде радість і любов,
І щирих привітань багато,
Зоря найкраща з усіх зір,
І квітів шелест, пісня ночі...
У своє щастя ти повір —
І матимеш усе, що хочеш!*

З любов'ю — подружчя **Наталія Дідух та Галина Онисків.**

Щирі вітання надсилаємо вчителю початкових класів Ігровицької ЗОШ І-ІІІ ст. **Оксані Федорівні ГОРБАТЮК**.

*Бажаємо здоров'я міцного,
Щастя без краю,
Всього найкращого щиро бажаєм.
Щоб серце ваше зіграло тепло,
Щоб завжди в душі панувало добро.*

З повагою — учні 3-го класу Ігровицької ЗОШ І-ІІІ ст. та батьки.

Колектив Великолибачівської ЗОШ І-ІІІ ст. ім. Ярослава Степника щиро вітає із 60-річчя заступника директора школи по господарській частині **Василя Володимировича СЕМЕНИУ**.

*Хай щастя панує у вашому домі
І радість у ньому живе,
Здоров'я міцного і щирої долі
Хай Бог посилає і вас береже.*

Колектив Острівської ЗОШ І-ІІІ ст. вітає з днем народження шкільного бібліотекаря **Мар'яну Володимирівну ГУДЗЬ**, вихователя групи продовженого дня **Лілію Павлівну ЗОРИНУ**, вчитель-пенсіонера **Марію Михайлівну ПІДРУЧНУ**, педагога-організатора **Тетяну Михайлівну ЛЮБАЧИВСЬКУ**, комірника школи **Наталію Василівну ГАЛАШИН**.

*Хай зорями радість вас осипає,
Природа здоров'я наділить міцним.
Вас з днем народження ми вітаємо.
Хай щира любов завітає у ваш дім!*

Оголошення

У зв'язку зі зростанням вартості складових тарифів (Світло, ПММ, мін. зарплати) КП Великобірківської селищної ради «Добробут» має намір змінити тарифи:

— водопостачання: з 8,40 грн. до 11,60 грн. (38%);

— водовідведення: з 13,60 грн. до 22,00 грн. (61,7%).

Зауваження, пропозиції подавати за адресою: смт Великі Бірки, вул. Грушевського, 53, КП «Добробут», тел. 49-20-83.

Структура подається. Проект рішення розміщено на офіційному сайті Великобірківської селищної ради: <http://v-birky.rada.org.ua/>

Директор КП «Добробут» П. В. СТРЕЛЬЦОВ.

Структура тарифів на водопостачання та водовідведення

Витрати в грн. на 1 куб м

Статті витрат	Для населення та бюджетних організацій		Для інших споживачів	
	Водопостачання	Водовідведення	Водопостачання	Водовідведення
Прямі матеріальні витрати на світло	3,66	4,75	3,66	4,75
Прямі витрати на оплату праці	1,37	6,19	1,37	6,19
Інші прямі витрати	0,23	1,42	0,23	1,42
Загальногосподарські витрати	2,10	2,62	2,10	2,62
Адміністративні витрати	3,20	5,22	3,20	5,22
Витрати на збут	0,49	0,75	0,49	0,75
Повна собівартість	11,05	20,95	11,05	20,95
Прибуток 5%; 10%	0,55	1,05	1,10	2,10
Тариф	11,60	22,00	12,15	23,05

Великогаївська сільська рада проводить громадське обговорення: — містобудівної документації «Детальний план території на земельну ділянку площею 0,2187 га гр. **Тепер Л. А.** під садибну забудову в с. Великі Гаї Тернопільського району Тернопільської області»;

— містобудівної документації «Детальний план території земельної ділянки гр. **Стрілецького В. М.** для будівництва житлового будинку, господарських будівель і споруд у с. Великі Гаї Тернопільського району тернопільської області».

Громадське слухання відбудеться 31.03.2017 року о 10 год. у приміщенні Великогаївської сільської ради, за адресою: Тернопільська обл., Тернопільський район, с. Великі Гаї, вул. Галицька, 47.

Великогаївський сільський голова О. А. КОХМАН.

Колектив Територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Тернопільського району вітає з днем народження соціального робітника с. Дубівці **Марію Іллівну БУЧКОВСЬКУ** та з ювілеєм водія **Тараса Петровича УКРАЇНЦЯ**.

*Хай радість всміхається в вашому домі,
І ліку не буде щасливим рокам,
Ще раз здоров'я, удачі в усьому
Ми щиро зичимо вам!*

Колектив ПП «Агрон» вітає з днем народження завгоспа **Андрія Богдановича ДАВИДОВИЧА**, водія **Богдана Романовича ПОЛІТОВСЬКОГО**, юриста **Олександра Олександровича ОКУНСЬКОГО**.

*Бажаємо миру і світлої долі,
Запалу, енергії, сили доволі,
Творчого вогнику, віри й наснаги,
Щедроті серця, людської поваги,
На довгих стежках життєвої ниви
Будьте завжди здорові й щасливі.*

Із днем народження вітаємо депутатів Великоберезовицької селищної ради **Михайла Васильовича ЛУЦІВА**, **Ігоря Івановича РАКОВОГО**, члена виконавчого комітету **о. Василя БРОНУ**.

*Хай доля дарує вам років багато,
Відпустить здоров'я міцного й добра,
Хай повститься ласкою рідна вам хата,
І багато в ній буде любові й тепла.*

З повагою — колектив Великоберезовицької селищної ради, депутатський корпус, члени виконавчого комітету.

Із днем народження вітаємо ректора АЗПСМ с. Ігровиця **Лесю Миколаївну ДЕЙНЕКУ** та молодшу медсестру **Галину Степанівну ОСТРОВСЬКУ**.

*Хай щастя вікує у вашому домі
І радість хай з вами буде завжди,
Здоров'я міцного, щасливої долі
Нехай Господь Бог дасть на довгі роки.*

З повагою — колектив амбулаторії загальної практики сімейної медицини с. Ігровиця.

Колектив ЗОШ І-ІІІ ст. с. Баворів щиро вітає з днем народження вчительки трудового навчання та предмету "Захист Вітчизни" **Бориса Олександровича ВОЛЯНЮКА**, сезонного працівника **Ігоря Івановича ПОСМІТЮХА**.

*Хай радість приносить вам кожна година,
Від горя хоронить молитва свята,
Хай щастям квітне
життєва стежина
На многі і блазі майбутні літа.*

Агробізнес

«МРІЯ» розпочала польові роботи

Роботи з підживлення озимих культур під урожай 2017 року стартували у Чернівецькій області, де вже проводиться внесення селітри аміачної під озиму пшеницю, на черзі – Івано-Франківська область.

«МРІЯ» активно готується до початку посівної кампанії. Вже закуплено понад 30 тисяч посівних одиниць, 22 тис. тонн мінеральних добрив на 6 млн. дол., придбано запчастини на всю техніку, яка буде задіяна на весняних польових роботах, триває закупівля засобів захисту рослин. Агрохолдинг продовжує відновлювати технічний парк: на початку нинішнього року компанія закупила і вже отримала

напівпричепи, сівалки, навантажувачі та паливозаправники на суму 1,1 млн. дол. На наступну поставку техніки «МРІЯ» очікує у березні.

«Основними культурами в цьому сезоні, крім озимої пшениці, плануємо зробити соняшник і кукурудзу, – коментує Андрій Григоров, операційний директор агрохолдингу «МРІЯ». – З огляду на те, що кукурудза добре зарекомендувала себе в минулому сезоні, збільшимо площі під цю

культуру. Також у зв'язку із буряк в нашому регіоні ухвалили рішення відновити вирощування цієї культури».

Нагадаємо, що восени минулого року під урожай 2017-го «МРІЯ» засіяла 55,3 тис. га, з яких 40,1 тис. га – озима пшениця, 14,6 тис. га – озимий ріпак, 0,6 тис. га – інші культури.

Інформує служба 101

Пожежна небезпека в природних екосистемах

Із настанням теплої пори та встановленням сухої весняної погоди мешканці краю розпочинають минулорічне опалення листя та інші рослини, залишки, а пожежно-рятувальні підрозділи все частіше виїжджають і ліквідовують пожежі в природних екосистемах, спричинені необережним поводженням з вогнем чизвичайною недбалістю і легковажністю громадян.

Тернопільський РВ Управління ДСНС України у Тернопільській області спалювання рослинних відходів. Щорічно пожежі в природних екосистемах завдають значної шкоди державі і, передусім, навколишньому середовищу, можуть знищити будів-

лі, лінії електромереж, газо- і нафтопроводи, лісові насадження. Крім того, вогонь знищує не лише суходостий, а й насіння і коріння кущів, руйнує родючий шар, що спричиняє загибель ґрунтоутворювальних організмів.

Вкотре нагадуємо, що за випалювання опалого листя, луків, пасовищ, стерні, ділянок і з степовою, водно-болотних та іншою природною рослинністю або її залишків та за знищення чи пошкодження об'єктів рослинного світу передбачена адміністративна та кримінальна відповідальність.

Тернопільський РВ Управління ДСНС України у Тернопільській області.

Податкові новини

Припинення діяльності: що з єдиним внеском?

У Тернопільській ОДП повідомили, що фізичні особи, щодо яких проведено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи-підприємця за її рішенням, подають податкову декларацію за останній базовий податковий (звітний) період, в якій відображається виключно доходи від проведення підприємницької діяльності, протягом 30 календарних днів з дня проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

У разі проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи-підприємця за її рішенням останнім базовим податковим (звітним) періодом є період із дня, що настає за днем закінчення попереднього базового податкового (звітного) періоду, до останнього дня календарного місяця, в якому проведено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності.

Водночас фізична особа-підприємець позбавляється статусу підприємця самі за внесеною до Єдиного державного реєстру запису про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичною особою, а отже, і статусу платника єдиного внеску.

Таким чином, останнім пері-

дом, за який необхідно сплатити єдиний внесок, буде період із дня закінчення попереднього звітного періоду до дня державної реєстрації припинення підприємницької діяльності такої фізичної особи.

У разі припинення діяльності фізичної особи-підприємця зобов'язані подати самі за себе звіт за формою № Д5 із зазначенням типу форми «ліквідаційна», де останнім звітним періодом буде період із дня закінчення попереднього звітного періоду до дня державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

Термін сплати зобов'язань, визначених фізичною особою-підприємцем у звіті з позначкою «ліквідаційна», настає в день подання такого звіту, відповідно єдиний внесок необхідно сплатити до

дати подання звіту включно.

Окрім цього, підняття з обліку фізичних осіб-підприємців здійснюється податковою інспекцією на підставі відомостей із реєстраційної картки, наданих державним реєстратором, після проведення передбачених законодавством перевірок платників, звірення розрахунків та проведення остаточного розрахунку.

У разі державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи-підприємця така особа користується правами, виконує обов'язки та несе відповідальність, що передбачені для платників єдиного внеску в частині діяльності, яка здійснюється нею як фізичною особою-підприємцем.

Відділ організації роботи Тернопільської ОДП.

Справи приватні

ПРОДАМ

* пшеницю, буряк кормовий. Тел.: (097) 317-15-23, (097) 440-06-04, (068) 606-70-67.

* мотоблоки нові (потужністю від 4 до 15 к. с.), трактори (від 12 к. с.), мототрактори, двигуни різних потужностей, навісне обладнання. Гарантія, з/ч, безкоштовна доставка. Знайдете дешевше — віддамо ще дешевше. Тел.: (098) 598-94-84, (0352) 49-30-00, (098) 259-19-58, (066) 665-36-06.

Сайт: www.tractor_c.com.ua

ПОСЛУГИ

* фарбування, полірування, рихтування автомобілів, ремонт бамперів, підбір фарб. Тел. (096) 13-50-323.

РОБОТА

* на роботу потрібен кондир. Можна без досвіду роботи (навчаємо). Тел. (098) 426-26-48.

Купон безкоштовного оголошення

Подільське СЛОВО

Рубрики: Куплю Продам Послуги Вважати недейсним

Текст оголошення

тел./код:

Щоб ваше оголошення було надруковане в черговому номері "Подільського слова", треба заповнити купон і надіслати або принести в редакцію в **СЕРЕДУ** до 12 год. Наша адреса: 46 000, м. Тернопіль, вул. Бродівська, 17.

ПОНЕДІЛОК 6 БЕРЕЗНЯ. ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. 06.00, 07.00, 08.00, 15.00, 21.00, 05.10 Новини. 06.10, 07.10, 08.10 Спорт. 06.15, 08.15 АгроЕра. 06.20, 07.15, 08.20, 18.05, 22.50, 23.30, 00.15 Погода. 06.25, 23.00 Золотий гусак. 06.45, 07.45, 08.25 Смакота. 07.20, 23.35 На слуху. 08.35 Паспортний сервіс. 09.00 ПРОФЛАКТИКА. 15.20 Фольк9music. 16.30 Твій дім92. 16.45 Д/с „Національні парки Америки“.

ВІВТОРОК 7 БЕРЕЗНЯ. ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 15.00, 21.00, 05.10 Новини. 06.10, 07.10, 08.10 Ера бізнесу. 06.15, 07.15, 08.15 АгроЕра. 06.20, 07.15, 08.20, 18.05, 22.50, 23.30, 00.15 Погода. 06.25, 23.00 Золотий гусак. 06.45, 07.45, 08.25 Смакота. 07.20, 23.35 На слуху. 08.35 Паспортний сервіс. 09.00 ПРОФЛАКТИКА. 15.20 Фольк9music. 16.30 Твій дім92. 16.45 Д/с „Національні парки Америки“.

СЕРЕДА 8 БЕРЕЗНЯ. ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 15.00, 21.00, 05.10 Новини. 06.15, 08.05 АгроЕра. 06.25 На слуху. 06.45, 07.45, 08.10 Смакота. 07.05 Золотий гусак. 07.30 Світ on line. 08.35 Паспорт.Уа. 09.00 Х/ф „Шопен. Бажання любові“.

ЧЕТВЕР 9 БЕРЕЗНЯ. ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 15.00, 21.00, 05.10 Новини. 06.10, 07.10, 08.10 Ера бізнесу. 06.15, 07.15, 08.15 Спорт. 06.20, 08.20 АгроЕра. 06.25, 23.00 Золотий гусак. 06.45, 07.45, 08.30 Смакота. 07.25, 23.35 На слуху. 08.35 Паспорт.Уа. 09.00 Україна на смак. 09.30 Т/с „Незнайомка з Уайлдфелл-Холлу“.

П'ЯТНИЦЯ 10 БЕРЕЗНЯ. ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 15.00, 18.15, 21.00, 00.10, 05.10 Новини. 06.10, 07.10, 08.10 Спорт. 06.15, 08.15 АгроЕра. 06.25 Життєлюб. 06.45, 07.45, 08.25 Смакота. 07.20, 23.35 На слуху. 08.35 Територія закону. 08.40 Паспорт.Уа. 09.00 Д/с Світ на смак „Легенди тофу“.

СУБОТА 11 БЕРЕЗНЯ. ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. 06.00 У протилежності буття. 06.30, 07.00, 08.00, 15.55, 19.00, 22.50, 23.20, 00.15 Погода. 06.35 Підсумки. 07.05 АгроЕра. Підсумки. 07.20 Шеф-кухар країни. 08.35 Мелс. Уа. 09.00 Т/с „Книга джунглів“.

НЕДІЛЯ 12 БЕРЕЗНЯ. ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. 06.00 Світ православ'я. 06.30, 07.00, 08.05, 15.25, 19.15, 20.15, 22.50, 23.15, 00.15 Погода. 06.35 На слуху. 07.05, 23.30 Золотий гусак. 07.25 Життєлюб. 08.10 Смакота. 08.35 Паспортний сервіс. 09.00, 04.00 Д/ф „Гор Білозір. На зламі епох“.

Головний редактор: Наталя ЧаПРАК. Відповідальний секретар: Людмила КАЛИТА. Бухгалтерія, довідки: 528830. Журналісти: Лілія КУЛЕНІЧ. Верстка: Людмила Калита, Іван Юзків. Адреса редакції: м. Тернопіль, вул. Бродівська, 17. Email: podilske_slovo@ukr.net. Розрахунковий рахунок: 26003250972001 ТР КБ Приватбанк.

Спорт | Футбол

Рекорди й несподіванки Ліги чемпіонів

Неочікувані результати зафіксовано в 1/8 фіналу Ліги чемпіонів. Усі звикли, що іспанська «Барселона» з атакуючим тріо Мессі-Неймар-Суарес має перемагати на всіх фронтах. Проте ПСЖ зруйнував цей стереотип, знищивши «Барсу» в Парижі з рахунком 4:0. Тим цікавішим тепер буде матч-відповідь між цими командами на «Камп Ноу».

Рекорд за кількістю переможних поєдинків на власному полі в найпрестижнішому клубному турнірі Європи встановила в Мюнхені «Баварія», яка, за інформацією офіційного сайту УЄФА, відсвяткувала на власному полі шістнадцяту поспіль домашню перемогу. Цього разу під колеса німецької машини потрапив лондонський

«Арсенал», що потерпів нищівну поразку — 5:1. До слова, таким чином «Арсенал» став першим англійським футбольним

клубом, який пропустив у Лізі чемпіонів 200 голів. Восанне в ЛЧ мюнхенці програвали вдома в сезоні 2013/2014 у півфіналі мадридському «Реалу». Ще один рекорд зафіксовано в матчі між «Манчестер Сіті» і «Монако». Перемога 5:3 на користь англійців — це найрезультативніший поєдинок в історії 1/8 фіналу Ліги чемпіонів.

Результати інших поєдинків 1/8 фіналу Ліги чемпіонів: «Бенфіка»-«Борусія» (Дортмунд) - 1:0, «Реал»-«Наполі» - 3:1, «Байер»-«Атлетіко» - 2:1, «Севілья»-«Лестер Сіті» - 2:1, «Порту»-«Ювентус» - 0:2. Матчі-відповіді відбудуться 7-8 та 14-15 березня.

Підготував
Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ.

Спортивний калейдоскоп

Українська шахістка Ганна Музичук стала фіналісткою Чемпіонату світу з шахів у Тегерані, здолавши у двох партіях півфіналу экс-чемпіонку світу – росіянку Олександрю Костенюк. Українка жодного разу не зазнала поразки й лише двічі завершила партію вничю. Ім'я чемпіона визначиться 3 березня після чотирьох класичних партій. У першій партії фіналу Ганна розійшлася миром із китайкою Тань Чжуньї. Нагадаємо, останній світовий форум, який відбувся в 2015 році, виграла її сестра Марія Музичук.

Українка Єліна Світоліна оновила особистий та національний рекорд у рейтингу Жіночої тенісної асоціації (WTA). Наразі тенісистка посідає десяте місце у списку найкращих ракеток світу, що раніше не вдалося жодній українській спортсменці. Світоліна зуміла піднятися до топ-10 найкращих тенісисток світу завдяки перемозі на турнірі в Дубаї і своєму дебютному титулу на турнірах серії Premier-5. До цього найвищим досягненням Єліни було 13 місце в рейтингу WTA. В історії українського тенісу лише один спортсмен зміг потрапити в першу десятку світового рейтингу — 1994-го Андрій Медведєв піднявся на четверте місце в рейтингу ATP.

Український захисник Дмитро Чигринський в рамках чергового туру чемпіонату Греції головою забив дебютний гол за афінський АЕК у ворота «Ларіси». Це був перший вихід Дмитра на футбольне поле з початку грудня 2016-го. Таким чином АЕК переміг суперника з рахунком 3:0 і наразі займає п'яту позицію в турнірній таблиці грецької Суперліги.

Бразильський нападник «Динамо» Жу-ніор Мораес продовжить кар'єру в клубі «Тяньцзинь Цюаньцзянь», який за підсумками сезону вийшов у китайську Суперлігу, повідомляє офіційний сайт київської команди. Оренда бразильця розрахована до кінця сезону 2016/2017. У цьому розіграші української Прем'єр-ліги Мораес провів 16 матчів і забив 10 голів.

«Карпати» підписали півторарічний контракт зі своїм вихованцем, 29-річним півзахисником Олегом Голодюком. Футболіст повернувся до львівської команди після виступів за полтавську «Ворсклу», у складі він провів сім матчів у першій частині цього чемпіонату.

Український нападник Євген Селєзньов забив свій третій м'яч за шість матчів у складі турецького «Карабюкспора», в який він перейшов цієї зими. Євген відкрив рахунок у матчі чемпіонату Туреччини проти «Генчлербірлігі», реалізувавши пенальті. Цей гол став єдиним у грі.

Італієць Клаудіо Раньєрі звільнено з посади головного тренера чинного чемпіона Англії «Лестер Сіті». Причина — незадовільні результати команди цього сезону, повідомляє офіційний сайт англійського клубу. Нещодавно «Лестер» вилетів із Кубка Англії, поступився у першому матчі плей-оф Ліги чемпіонів «Севільї», а в національній першості наразі балансує на межі вильоту до нижчого дивізіону. Після відставки Раньєрі, якого Міжнародна федерація футболу визнала найкращим тренером 2016 року, тимчасово виконувати обов'язки менеджера клубу будуть його помічники Крейг Шекспір і Майк Стовелл. Нагадаємо: італійський фхівець працював у «Лестері» з літа 2015-го. Під його керівництвом команда сенсаційно стала чемпіоном країни.

Підготував Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ.

Ще один трофей Моурінью

«Манчестер Юнайтед» переміг «Саутгемптон» у фінальному поєдинку Кубка англійської ліги. Таким чином, МЮ здобув другий трофей під керівництвом португальського наставника Жозе Моурінью. В першій половині зустрічі Златан Ібрагімович і Джессі Лінгард забили два голи. До перерви «Саутгемптон» зусиллями італійця Маноло Габ'ядіні скоротив відставання, а в дебюті другого тайму він зрівняв рахунок. Проте Ібрагімович на 87-ій хвилині забив вирішальний гол і приніс своїй команді виграв — 3:2.

Завдяки цій перемозі Моурінью зрівнявся з сером Алексом Фергюсоном і легендарним тренером 70-х років минулого століття Брайаном Клафом за кількістю перемог у Кубку англійської ліги за всю його історію. Відтепер у португальця чотири таких кубки (перші три він завоював, очолюючи лондонський «Челсі»).

Прем'єр-ліга | Важкі перемоги лідерів

Український чемпіонат відновився після зимової перерви

Другу половину сезону відкрили луганська «Зоря» і київське «Динамо», які змагаються між собою за друге місце в турнірній таблиці. Поєдинок для «динамівців» розпочався невдало, адже вони пропустили вже на четвертій хвилині. Столичні футболісти не зніжували після голу і продовжували впевнено грати першим номером. Згодом Денис Гармаш рахунок зрівняв, а Артем Бесєдін вивів киян уперед.

Наприкінці зустрічі другу жовту картку отримав Євген Опанасенко. Внаслідок цього луганці залишилися в меншості. Відігравши за таких обставин в «турнірці», відірвавшись від «Зорі» вже на шість очок.

Лідер першості — донецький «Шахтар» — здобув нелегку перемогу над полтавською «Ворсклою». Пропустивши першими, «гірники» завдяки старанням Віктора Коваленка і Фаундо Ферейри зуміли на останніх хвилинах матчу вирвати перемогу з рахунком 2:1 і зберегли тринадцять очок відриву від «динамівців». Справжню голюву феєрію влаштували футболісти «Олександрії», які на своєму полі розгромили луцьку «Волинь» із рахунком 6:0. У цій грі нападник олександрійців Станіслав Куліш (на фото) оформив покер (чотири голи в одному матчі). Він став одинадцятим футболістом, якому це вдалося в українському елітному дивізіоні.

Результати інших матчів 19 туру Української прем'єр-ліги: «Олімпік»-«Сталь» — 0:0, «Чорноморець»-«Карпати» — 1:0, «Зірка»-«Дніпро» — 1:1.

Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ.

Спорт | Єврокубки

Харківська трагедія

Вочевидь, ніхто з українських уболівальників не очікував цього. Після виїзної перемоги в першій зустрічі 1/16 Ліги Європи (0:1) донецький «Шахтар», який букмекери зараховували до п'ятірки фаворитів на перемогу в ЛЕ, поступився вдома іспанській «Сельті» і залишився за бортом другого за рангом клубного європейського турніру.

Матч-відповідь на харківському стадіоні «Металіст» розпочався активно. Гравці обох команд одразу почали грати на високій швидкості. Перший гострий момент голкіпер іспанців Серхіо Альярес не зміг зафіксувати м'яч після прострілу Марлоса з правого флангу. На жаль, Віктор Коваленко в цьому епізоді невдало зіграв на добиванні, влучивши у воротаря. Іспанці відповіли в середині першого тайму. Небезпечно пробивав Яго Аспас, але, на щастя Андрій П'ятов зумів зберегти свої ворота «сухими». До слова, обидва голкіпери цього вечора загалом зіграли надійно. На перерву футболісти пішли без забитих м'ячів.

Друга половина матчу була менш видовищна. «Шахтар» збочив оберти, вирішивши грати другим номером. Натомість іспанці поспішали забивати важливий для себе гол. Незважаючи на це, саме «гірники» мали найбільш реальну нагоду вийти вперед. Бразилець Ісмаїлі з лівого флангу виконав навис на капітана Даріо Спруна, який головав в дотих порі правий шкрянуго на Бланко-Лещука, але аргентинець із кількох метрів не зміг переграти голкіпера. Згодом Густаво таки забив, але боковий суддя зафіксував у нього офсайд. Іспанці наполегливо штурмували ворота українського клубу, натомість помаранчево-чорні намагалися зберегти нульовий рахунок, який їх влаштував, за що згодом поплатилися. В компенсований час арбітр після сумнівного порушення правил П'ятова у влас-

ному штрафному майданчику призначив пенальті у ворота донецчан, яке впевнено реалізував воротар українців Аспас.

Таким чином, команди змушені були зіграти два додаткові тайми по п'ятнадцять хвилин. В овертаймі ніхто з них не хотів ризикувати, тим паче давалася ознака втоми, тому кожен вичікував своєї нагоди. «Сельта» битиметься до останнього, — говорить перед цим поединком наставник «Шахтаря» Пауло Фонсека і як у воду дивився. На 109-тій хвилині Густаво Кабрал із подачі партнера від кутового прапорця без проблем забив головою другий м'яч. Іспанські футболісти раділи так, ніби вже виграла фінал Ліги Європи. «Шахтар», щоб іти далі, необхідно було забивати двічі, але для цього не залишилося ні часу, ні сил...

«У сьогоднішньому поєдинку був відкритий футбол. Обидві команди створили

величезну кількість моментів. Ми могли вирішити долю матчу вже на перших хвилинах. У наші ворота призначили вигаданий пенальті. Я вже переглянув відео цього епізоду. До того ж м'яч виглядав чистий і який судді не зарахували. Це сором. Нас посунула не «Сельта», яка є хорошою командою, а команда суддів. Я не звик шукати виправдання, але в цьому випадку не можу мовчати. Мої підопічні також не приховують розчарування», — зазначив після гри Пауло Фонсека.

Як би там не було, факт залишається фактом: іспанці вибили останнього представника України в єврокубках. Схоже, для «гірників» іспанські бар'єри стають непрохідними, адже, нагадаємо, торік донецчани зупинили навіть командою Європи, поступившись майбутньому володарю трофея — «Севільї».

Відповідно до результатів жеребкування, в 1/8 фіналу Ліги Європи «Сельта» зіграє з «Краснодаром», кіпрський АПОЕЛ — з «Андерлехтом», «Ліон» — із «Ромою», «Ростов» — із «Манчестер Юнайтед», «Олімпіакос» — із «Бешикташем», «Копенгаген» — з «Аяксом». На цій стадії між собою змагатимуться німецька («Шальке»-«Борусія» (Менхенгладбах) і бельгійська («Гент»-«Генк») пари. Матчі відбудуться 9 і 16 березня. Фінал Ліги Європи заплятовано провести 24 травня на стадіоні «Френдз Арена» у Стокгольмі (Швеція).

Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ.

Все буде смачно

У піст квасоля замінить м'ясо

Як правильно зварити квасолю

Багато людей відмовляються від цієї бобової культури, оскільки відчувають дискомфорт під час травлення, передусім, здуття. Аби його уникнути, треба знати кілька правил приготування квасолі.

Перед приготуванням боби треба замочити на 10-12 год. Вони віддадуть у воду олігосахариди. Саме ці речовини, зазвичай, призводять до газоутворення. Заливати потрібно кілька разів змінюючи її. Ємність із замоченою квасолею краще поставити в холодильник.

Вимочену квасолю промити і варити у новій воді. Спочатку налити її трохи, через 10 хв. після закипання злити і залити вже великою кількістю холодної води і варити до готовності. Такий спосіб звільнить квасолу від речовин, що спричиняють здуття. Щоб покращити перетравлення квасолі, рекомендується поєднувати її з гірчицею, перцем або оцтом із сіллю.

Під час приготування не потрібно накривати каструлю кришкою, щоб квасоля не потемніла. Не радять і помшувати. Якщо вода закипіла, доливати можна лише окріп. Солити тільки наприкінці варіння, інакше доведеться варити довго, і квасоля буде твердою. Аби вона була смачніша, можна додати у воду 2-3 столові ложки олії.

Квасоля з грибами

Потрібно: 0,5 кг печериць, 2 цибулини, 300 г консервованої або замороженої зеленої стручкової квасолі, 1 банка червоної квасолі у

Під час Великоднього посту люди не вживають м'ясо, рибу, дехто відмовляється й від молока та яєць. Саме ці продукти постачають амінокислоти, яких так потребує організм, адже вони слугують будівельним матеріалом для клітин імунної системи, гормонів, ферментів, тканин. Тому необхідно подбати про альтернативні джерела білка. Одним із них є бобові, зокрема квасоля — чудова заміна м'яса для тих, хто дотримується посту.

власному соку, 2 зубчики часнику, 1 ст. ложка 3% оцту, рубана зелень.

Гриби нарізати і обсмажити в глибокій сковороді разом із подрібненою цибулею. Додати квасолю (стручкову і червону разом із соком). Тушкувати 10-15 хвилин. Додати подрібнений часник і оцет.

Плов із квасолею

Потрібно: квасоля біла — 1/2 склянки, морква — 1 шт., цибуля — 1 шт., олія — 2-3 ст. л., рис — 2 склянки, сіль, перець чорний мелений, спеції.

Квасолу відварити до готовності. Тим часом крупно натерти моркву. Цибулю нарізати дрібно в каструлю з готовою квасолею, додати олію і добре перемішати. Варити все разом 2-3 хвилини, потім всипати в каструлю рис. Додати воду, щоб рівень рідини був вище рису на 2-3 см. Посолити, поперчити і приправити спеціями. Варити плов під кришкою, не перемішуючи, на слабкому вогні 20 хвилин до готовності рису. Коли вбереться вся рідина, перемішати

вміст каструлі і дати настоятися під кришкою 15-20 хвилин.

Грибний суп із квасолею

Потрібно на 2 л води: 300-400 г шампінйонів, 3 ст. ложки квасолі, 1 морква, 1 цибулина, 3 ст. ложки олії, зелень, сіль і чорний мелений перець.

Замочену квасолу варити 5-6 хвилин, настояти 40-60 хвилин. Моркву натерти на тертці, цибулю і гриби дрібно посікти. Воду з квасолі опустити в неї гриби, моркву і цибулю, посолити і варити 6-8 хвилин. Настояти 20-30 хвилин. Заправити суп олією, посипати рубаною зеленню і чорним меленим перцем.

Квасолевий паштет

1 склянку вареної квасолі перемолоти двічі у м'ясорубці разом із підсмаженою на олії цибулиною та вареною морквою, добре вимішати. М'ясо можна намащувати на хліб чи грінки.

Квасоля по-грузинськи

Одну велику цибулину дрібно нарізати і підсмажити, змішати з 1 склянкою вареної квасолі, додати півсклянки подрібнених ядер волоських горіхів, 2 подрібнені зубчики часнику, дрібно посічену зелень кропу, сіль, перець.

Салат із квасолі з маринованим перцем

Невелику морквину натерти на крупній тертці, яблуко порізати дрібно, а 2 мариновані перці — со-

ломкою, з'єднати з 2 склянками вареної квасолі, заправити олією (5 ст. л.) або майонезом (100 г).

Теплий салат із червоної квасолі

Потрібно: квасоля консервована червона — 1 банка, 150 г грибів, 100 г волоських горіхів, зелень.

Для заправки: 1 ст. л. винного оцту, 25 мл олії, 0,5 ч. л. гірчиці, сіль, перець.

Гриби відварити у підсоленій воді і порізати у маленькі шматочки. З квасолі злити юшку. У салатнику змішати квасолу, гриби і подрібнені горіхи. З'єднати всі інгредієнти для заправки і добре розтерти. Влити заправку в салат, перемішати і посипати нарізаною зеленню.

Квасолево-цибульні котлети

Потрібно: 2 склянки вареної квасолі, 2 цибулини, 100 г білого хліба чи батона, 4-5 ст. л. панірувального сухарів, 50 мл олії, зелень петрушки, чорний мелений перець, паприка, сіль, шматочки лимона для оздоблення.

Квасолу розім'яти на пюре. Хліб помолити у воді. Додати квасолевого пюре смажену цибулю, хліб, нарізану зелень, паприку, чорний мелений перець, сіль і ретельно перемішати. Сформувати з маси котлети, панірувати їх у сухарях і смажити на олії з обох боків до золотистого кольору. Подавати гарячими, прикрасивши шматочками лимона і зеленню петрушки.

Смачного!

Дитячий майданчик

Весняний струмок

Коли навесні почали танути сніги, між купинами задзюркотіли маленькі струмочки. І чим далі він біг, тим голосніше співав свою весняну пісеньку, тому що був молодий і веселий. Невдовзі він уже великим струмком влився у маленьку річку, яка впадала в іншу ріку, а та у ще більшу, і, нарешті, потрапив у безмежне море. Спробував воду навкруги себе:

— Ой, яка ти солона, незвична!

— Так, — відповіла вода у морі, — я солона, тому що морська. До нас приходять багато таких, як ти, струмочків, та вони швидко теж стають солоними. І ти скоро звикнеш і теж станеш морською водою.

— Але я не хочу бути морською водою! Я хочу повернутися, до своїх купин, там моя батьківщина, — засмутився струмочок.

— Якщо дуже хочеш, обов'язково потрапиш. От закрий очі і уяви, що ти полетів надомом, — розсміялися морські хвильки.

Послухався струмочок, заплющив очі, і здалося йому, що він почав відриватися від морської поверхні. Глянув, а вода вже далеко під ним, і сам він стрімголов летить маленькою хмаркою до неба, де такі самі хмарки з'єднуються у великі хмари. Сильний вітер жене їх небом, а вони гуляють у бешкетують, кружляючи у повітрі.

Але повіяв холодний вітер, і струмочок закапав униз. Кап-кап, кап-кап, і вже тисячі круглих крапельок летять донизу. Вітер їх підхоплює, кружляє. Весело їм у такій компанії!

Нарешті все стихло, дощик закінчився. Подивився струмочок — оце так, він знову вдома! Он знайомі дерева, купини.

— Гей, хлопці, — крикнув він, — гайда скоріше до моря, мені сподобалося!

І струмочок знову задзюркотів, оминаючи перепони, на зустріч із морем, із новими й старими друзями.

ЛІЧИЛКА

Раз, два, три, чотири, п'ять!
П'ятеро пташат летять!
Перше, друге, третє... п'яте.
Йду четвертого шукати.

Десять, дев'ять,
Вісім, сім —
Замовкає в небі грім.
Линуть хмари де-не-де.
Далі цифра шість іде.
В лузі скошена трава —
П'ять, чотири, три і два.
Після двійки — одиниця.
От і йди тепер жмуриться!

Допоможіть зайчику зібрати складу у слова

Лабіринт

Загадки

Тільки вчора теплий вітер
Вість приніс нам від весни,
А сьогодні дивні квіти
Крізь замети проросли.

(Підсніжники)

Чорномазій, білодзобий,
Він зоружений важко ходив.
Сторож пугний, друг подіть,
Перший вісник теплих днів.

(Грак)

Я найперша зацвітаю
Синім цвітом серед гаю.
Відгадайте, що за квітка,
Бо мене не стане влітку.

(Пролісок)

Все у зелені довкола:
Пасовища, ліс і поле.
Ліплять струмочки до ріки,
Ліплять гніздачки ластівки,
І в сороки новина, -
Облетіла всіх вона,
Сповідуючи: ...

(Весна)